

Τι μακρὴ συμπενοσι, ὠροξενος ἐλόγηεν ὑπονοοιῶν ὑπαρεξήθησαν. ἐνὶ
δὴ πνευματικῶν παροικησάτοπο τὸς ἐφαρμογῶν τῶν ὄρων τοῦ Διατάγματος
σημειωρηταί τὸ ἐπίσημα τῶν συμμοριοπλήκτων συγχρότων, ὡς εἶχεν τὴν κατ'
ἀληθείαν παλαιωδῆ ἡ ἀποδοτικῶν, ὡς οὐ ἡ κῆρα ἐμαδαρίζετο, ἡ κατ' ἄρνησιν
ἐλάμβανεν τὰ καταλληλὰ μέτρα πρὸς ἀποδοτικὰ δυνάμεις. Ὁ ἀρχαιοπολιτικὸς ἀπο-
δοτικῶς χωρὶς νὰ ἐμβιωδῆ, χωρὶς νὰ ἔχη ἡ τῶν ἐγχευμένων γνήσιον καὶ ἰσο-
δου ἢ μᾶλλον τῆς ἱεραρχίας δια τοιοῦτον ἱεροδοξάν ἐν τῇ αἰδοτικῶν
ἐκκλησίᾳ. ἐκκλησία ζήτημα, ἀποδοτικῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸς ἐπισημῶν
ἄλλων χρηματικῶν ἐν τοῦ ρυθμοῦ τοῦ ἐπισημῶν ἱεροδοξάν ^{καὶ τῶν ἐνοριατικῶν} βασικῶν κα-
τὰ τῇ "ἐκκλησίᾳ" ΚΣ σ. 346 τῶν 1-11-49
4) Ἀπαντὰ τὰ παντὸς εἶδους κινητὰ ἀφιε-
ρώματα τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἱερῶν Μονῶν καὶ
Ἱερῶν προσκυνηματικῶν Ναῶν, ἐξαιρέσει τῶν
προοριζομένων διὰ τὴν θείαν λατρείαν καὶ
τῶν ἐχόντων ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν, ἐκποιού-
μενα κατὰ τὸν ἀποδοτικώτερον δυνατὸν
τρόπον.
5) Ἀπαντὰ τὰ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς
χρῆσιν τῶν ἀνεπάφων Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κρά-
τους Ἱερὰ ἄμφια, Ἱερὰ εἰκόνας, Ἱερὰ Σκεύη,
λειτουργικὰ βιβλία καὶ ὅ,τι ἄλλο χρῆσιμον διὰ
τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῶν καταστραφέντων χω-
ρίων καὶ πόλεων.
6) Ὡσαύτως ἐκ τῆς ἀπομεινάσης ἀγροτι-
κῆς περιουσίας ἡ Ἐκκλησία προθυμοποιεῖται
ἐν συνεννοίᾳ μετὰ τῆς Πολιτείας νὰ παρα-
χωρήσῃ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν συμμοριοπλή-
κτων ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ταῖς Νήσοις τὰς
ἀναγκαιούσας ἐκτάσεις, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν
ὅπως αὐταὶ διατεθῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόν-
ον διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν κατὰ τὴν κρίσιν μει-
κτῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς Πολιτείας.
Ἡ ἐκχώρησις τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἀνερ-
χομένων εἰς δεκάδας χιλιάδας στρεμμάτων
ἀξίας πολλῶν δισεκατομμυρίων, παρέχει τὸ
δικαίωμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ
τῆς Πολιτείας πρὸ πάσης ἐκχώρησεως τὴν
Συνταγματικὴν κατοχύρωσιν τῆς ὑπολοίπου
περιουσίας τῆς—ἐλαχίστων πλέον λειψάνων
—ἀπὸ πᾶσαν δήμευσιν ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον
ἀπολλοτριώσεως, ἐπιτάξεων, ἀναγκαστικῶν
μισθώσεων κ. λ., αἰρομένων καὶ τὸν τυχόν
ἐπιβληθέντων τοιοῦτων μέτρων. Τὸ σίτημα
τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἰσχύσῃ καὶ δι' αὐτὴν ἡ
Συνταγματικὴ διάταξις περὶ κατοχυρώσεως
τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, θέλομεν νὰ
πιστεύωμεν ὅτι δὲν θὰ θεωρηθῇ πυρὸλογον
ἢ ὑπερβολικόν.
7) Ἐπισημῶν ἱεροδοξάν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸς ἐπισημῶν
ἄλλων χρηματικῶν ἐν τοῦ ρυθμοῦ τοῦ ἐπισημῶν ἱεροδοξάν
8) Ἀπαντὰ τὰ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς
χρῆσιν τῶν ἀνεπάφων Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κρά-
τους Ἱερὰ ἄμφια, Ἱερὰ εἰκόνας, Ἱερὰ Σκεύη,
λειτουργικὰ βιβλία καὶ ὅ,τι ἄλλο χρῆσιμον διὰ
τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῶν καταστραφέντων χω-
ρίων καὶ πόλεων.
9) Ὡσαύτως ἐκ τῆς ἀπομεινάσης ἀγροτι-
κῆς περιουσίας ἡ Ἐκκλησία προθυμοποιεῖται
ἐν συνεννοίᾳ μετὰ τῆς Πολιτείας νὰ παρα-
χωρήσῃ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν συμμοριοπλή-
κτων ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ταῖς Νήσοις τὰς
ἀναγκαιούσας ἐκτάσεις, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν
ὅπως αὐταὶ διατεθῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόν-
ον διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν κατὰ τὴν κρίσιν μει-
κτῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς Πολιτείας.
Ἡ ἐκχώρησις τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἀνερ-
χομένων εἰς δεκάδας χιλιάδας στρεμμάτων
ἀξίας πολλῶν δισεκατομμυρίων, παρέχει τὸ
δικαίωμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ
τῆς Πολιτείας πρὸ πάσης ἐκχώρησεως τὴν
Συνταγματικὴν κατοχύρωσιν τῆς ὑπολοίπου
περιουσίας τῆς—ἐλαχίστων πλέον λειψάνων
—ἀπὸ πᾶσαν δήμευσιν ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον
ἀπολλοτριώσεως, ἐπιτάξεων, ἀναγκαστικῶν
μισθώσεων κ. λ., αἰρομένων καὶ τὸν τυχόν
ἐπιβληθέντων τοιοῦτων μέτρων. Τὸ σίτημα
τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἰσχύσῃ καὶ δι' αὐτὴν ἡ
Συνταγματικὴ διάταξις περὶ κατοχυρώσεως
τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, θέλομεν νὰ
πιστεύωμεν ὅτι δὲν θὰ θεωρηθῇ πυρὸλογον
ἢ ὑπερβολικόν.
10) Ἐπισημῶν ἱεροδοξάν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸς ἐπισημῶν
ἄλλων χρηματικῶν ἐν τοῦ ρυθμοῦ τοῦ ἐπισημῶν ἱεροδοξάν
11) Ἀπαντὰ τὰ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς
χρῆσιν τῶν ἀνεπάφων Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κρά-
τους Ἱερὰ ἄμφια, Ἱερὰ εἰκόνας, Ἱερὰ Σκεύη,
λειτουργικὰ βιβλία καὶ ὅ,τι ἄλλο χρῆσιμον διὰ
τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῶν καταστραφέντων χω-
ρίων καὶ πόλεων.
12) Ὡσαύτως ἐκ τῆς ἀπομεινάσης ἀγροτι-
κῆς περιουσίας ἡ Ἐκκλησία προθυμοποιεῖται
ἐν συνεννοίᾳ μετὰ τῆς Πολιτείας νὰ παρα-
χωρήσῃ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν συμμοριοπλή-
κτων ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ταῖς Νήσοις τὰς
ἀναγκαιούσας ἐκτάσεις, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν
ὅπως αὐταὶ διατεθῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόν-
ον διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν κατὰ τὴν κρίσιν μει-
κτῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς Πολιτείας.
Ἡ ἐκχώρησις τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἀνερ-
χομένων εἰς δεκάδας χιλιάδας στρεμμάτων
ἀξίας πολλῶν δισεκατομμυρίων, παρέχει τὸ
δικαίωμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ
τῆς Πολιτείας πρὸ πάσης ἐκχώρησεως τὴν
Συνταγματικὴν κατοχύρωσιν τῆς ὑπολοίπου
περιουσίας τῆς—ἐλαχίστων πλέον λειψάνων
—ἀπὸ πᾶσαν δήμευσιν ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον
ἀπολλοτριώσεως, ἐπιτάξεων, ἀναγκαστικῶν
μισθώσεων κ. λ., αἰρομένων καὶ τὸν τυχόν
ἐπιβληθέντων τοιοῦτων μέτρων. Τὸ σίτημα
τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἰσχύσῃ καὶ δι' αὐτὴν ἡ
Συνταγματικὴ διάταξις περὶ κατοχυρώσεως
τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, θέλομεν νὰ
πιστεύωμεν ὅτι δὲν θὰ θεωρηθῇ πυρὸλογον
ἢ ὑπερβολικόν.

- ἐκ τῆς ἀναγραφῆς ἀναγραφῶν ὅ ἀναγκαστικῶς δύναται νὰ παρατηρήσῃ πολλὰ
 ὑποσημειώματα. Πρῶτον εἶναι οὐκ ὀλίγα ἐδαφικὰ μέρη οὐ μόνον εἰς ἔξοδα τοῦ μετοχίου
 καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διακοσμητικῆς τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ πλεῖσθ' ὅσα κινδύλια
 ἀναφέρονται εἰς ἱερὰ σκευὴ καὶ ἄμφια, ἅσπερ οἱ ἐκάστοτε ἠγουμένους
 ἐπιλογοῦντο νὰ φέρωσιν εἰς τὴν μονὴν. τοῦτο δὲ μαρτυρεῖ ἡ ἐπιτομή
 ἀσφαλοῦσα διομηχανία ἐκκλησιαστικῆς εἰδῆς ἐν Ἀθρηνῶν πόλει κατὰ
 παράδοσιν ἀπὸ τῆς Βυζαντινῆς χρόνῳ σωζομένη, ἰδίως εἰς τὰ "ἀπομνη-
 μόνου", ἥτοι εἰς τὰ χρυσοκέντητα, ὧν πλήρη εἰσὶ τὰ ἀγιορειτικὰ σκευ-
 φυλάκια, εἰς τὰ χρυσοχοῖ κάτοτε καὶ ἀργυρότενκτα διακρίνοντα τὰ
 Ἰωάννινα καὶ ἡ κλεινὴ Μοσχόπολις'. Ἄλλας διετύχθητο οἱ λαυριῶται παρὰ
 τὸν ^{ὑπὲρ τοῦ} σχολείου, περὶ οὗ ἀπαρνησόμενοι ἐν φ. 175^α τοῦ ἀφορμηθέντος κώδε-
 κος ἔξοδα τοῦ ἠγουμένου Μακχωμίου "ἐκείνου καλλοπισμοῦ τοῦ σχολείου τοῦ
 ἐν μέρει τοῦ σταυροῦ συστηθέντος" τῷ 1814. τῷ δὲ 1815 τὴν ἐξῆς ἐν φ. 179^α
 ἀναγραφὴν: "Γρόσια 220 ἢ ἐκ τοῦ κώδεος τῆς σχολαστικῆς (sic) τοῦ ὀ-
 στολογιώτατου γέροντος Γεωργίου τοῦ Σιμαδίτου ἁθόντος ἐξ Ἀθρηνῶν".² Βε-
 βαίως ἡ σχολὴ ἐλευθέρη καὶ παλαιότερον, διότι ἐν αὐτῇ ἐμαθε τὰ ἑρῶτα
 γράμματα τῷ 1749 καὶ ἐξῆς ὁ Ναζιανζοῦ Ἰγνάτιος³. ἀλλ' ἡ λαύρα ἀφίστη-
 λεν, ὡς φαίνεται, καὶ εἰς τὴν ἐπισημῆσαν ἑλληνικὴν σχολὴν τῆς Ἀθρηνῶν πόλεως
 τὸν ἑρῶταν τῆς ἐκτ. γραμματικῆς ἀγιορειτικῆς Μεθύφουτον τὸν Κωσοκαλυ-
 βίτην⁴. Ἡ ἐνορία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος μεγάλη, οὐσα καὶ ἀριθμοῦσα 800 οἰκο-
 γνησίας περὶ τὰ μίση τοῦ 18^{ου} αἰῶνος, ἠδύνατο νὰ ἐπαρκεῖται εἰς λαὶ τοιαύτας δαπά-
 νας, ἀλλὰ τῆς ἑλλην. ἐκφραγμῆς ἐπαναστάσεως, τὸ μετόχιον ἐβυθίσθη εἰς ὑπὲρ
 οἰκτικὰ χρεῖα, καὶ ἐκτοτε ἀρχεται ἡ παρακμὴ αὐτοῦ. κατὰ τὸ ὅτι τῆς μονῆς σωζο-
 μένων κατὰ οὐκὸν τῆς ληψέσεως, τῶν ἐτῶν 1824-1834 τῶν 1830 τὸ χρεῖος αὐτῆς

¹ βλ. Εὐλογίου Κουρίλα Λαυριώτου Ἡ Μοσχόπολις καὶ ἡ νέα αὐτῆς ἀκαδημία κατὰ
 Ἀθῆνας 1934, σ. 17ε. περὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Μοσχόπολιτικῆς τέχνης. ² οἷτος κατὰ
 ἀρχὰς ἐμότασεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς παφίδος αὐτοῦ Σιμαδίτου, γινόμενος καὶ ἡ-
 γούμενος (βλ. Κρυφίτος Εὐαγγελίδου, Ἡ ἵστορ. Σκιαθῶν καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἠγούμενος, Ἀθῆνας 19
 σ. 81 κ.ε.). ³ ἐκκλ. ἐκκλ. ἔτος θ', 1838-9 σ. 214. ⁴ Μ. Γεδεών, Γράμματα ἐξ Ἀθρηνῶν σ. 72.
⁵ κατὰ τὸν Ναζιανζοῦ ἠδύνατο νὰ ἐπαρκεῖται εἰς λαὶ τοιαύτας δαπάνης, ἐπὶ τα-
 λαντα μετόχιον καὶ ἐπὶ τῆς ἐκφραγμῆς ἐπαναστάσεως, τὸ μετόχιον ἐβυθίσθη εἰς ὑπὲρ
 οἰκτικὰ χρεῖα, καὶ ἐκτοτε ἀρχεται ἡ παρακμὴ αὐτοῦ. κατὰ τὸ ὅτι τῆς μονῆς σωζο-
 μένων κατὰ οὐκὸν τῆς ληψέσεως, τῶν ἐτῶν 1824-1834 τῶν 1830 τὸ χρεῖος αὐτῆς

Γ. 112α.

(1813) 4325 εἰς μητρικά ἔδωσαν ὁ φρονιούμενος κύρ Παρδίνιος Μαρρούσαλης γέγοντος ἐκ τοῦ ταξιδίου τῆς Ἀθριανουπόλεως εἰς αὐτὴν τῷ ἔτει, ὅπου ἐπέσει ἐπαφίδωσιν χρόνια τέσσαρα. ἔφρον τούτοις ἔκαμεν καὶ ἔξωδα ἐπέσει ἐλὸ ἱερὸν ἡμεῶν μετόχιον ἄγον Στέφανον καὶ οἰκοδομὰς νέας, εἰς γκαρεμὴν διὰ τὸν ἰωανῆ Γανιτῆλ κρητικὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀμφια, ὅπου ἔκαμεν ἐπέσει διὰ τὴν ἐκκλήσιαν, εἰς ἐν τῷ γνηκῶ καρασί. καὶ ἄλλα ὀνόμασι φαίνονται καὶ συμμοσῆλαι ἄσα [σα] ἢ παραδύσους αὐτῶν διὰ τέσσαρα χρόνια εἰς γρόσια χιλιάδας δεκαεπτά καὶ ἐννήκοντα ἑπτὰ καὶ ἑσάρ, δηλ. 177. ἐν ταύτῃ ὅμως τῆς παραδύσεως ἐλογίσθησαν εἰς παραδύσων τῶ συνοδίας αὐτοῦ ἱερομονάχου πατῆρ Γαλακτίωνος γρόσια 1500 καὶ ἔτην ἐκκλησιαστικῆ καὶ ἡγούμενος. καὶ ἐπὶ ἐλογίσθησαν εἰς παραδύσων τοῦ ἐν μοναχῶν Λεοντίου ἀδελφ. λῆ, συνοδία αὐτοῦ γρόσια 500, καὶ ἑσάρσφρη γρόσια, καὶ ἔτη γρόσια 300 εἰς τὸν οὖν τῶ τρίτη συνοδίας αὐτοῦ γρόσια Πεφρύτου καὶ ἔστω εἰς ἐνδεξιν.

ε. 175α

(1814) 5722: 30 ἡ βελοντὴ παραδύσων τοῦ ἐν Χρυσῶ ἡμεῶν ἀδελφοῦ κυρ Γιάννης κύρ Παχωκίου γέγοντος ἀπὸ Ἀθριανουπόλεως, ἐν ᾗ τὴν ἐπέσει ἐκ κλησίαν ἡμεῶν ἑσάρσφρη εἰς μῆνας ἑπτά. ἔφρον ἐπέσει καὶ τὰ τοιαῦτα: 1500 εἰς ἱερῶν ἀμφιῶν, διαφόρων ἀσημιῶν, ἐπὶ ἀργυροχρυσῶν ἑσάρ ἑσάρσφρη, ἑσάρσφρη οὐλόχρυσα. καὶ ἐπὶ μαργάρων, καὶ ἑτέρων ἄλλων ἐδῶν χρυσῶν 2500. ἐκ δύο ἀφῆ ἐρωθέντων ὁμοτιῶν ἐν τῷ ἡμέραις τῆς αὐτοῦ ἐπιτοασίας γρόσια 1300, ἐκ τῶ καλλοπισμοῦ α. . . τοῦ ἐν μίση τοῦ Σαραίου συσπένδοντος σχολείου μετ' ἐπὶ νὸς ἀμωσίου δοκούμα (ἰσ. τουλούμα) τρία καὶ ἐντελῆσθαι ἄσας ὁ λογαριασμὸς τῆς οὐλωμνισαίου αὐτοῦ παραδύσεως γρόσια 11022 καὶ ἑσάρσφρη 30, εἰς ἐπιτοασίᾳ τῆς αὐτοῦ ὁμοτιῆς χιλιάδας γρόσια 4500, τῶ δὲ πατῆρ κύρ Ασσιδίτῃ συνοδία αὐτοῦ χιλιάδας γρόσια 4000, ἑσάρσφρη δὲ καὶ τῶ ἑτέρῃ αὐτοῦ συνοδία πατῆρ κύρ Προκλήτῃ γρόσια χιλιάδας 2500, μετ' ἐπὶ ἡμίονο ἀμφοῦροι ἡγέμενοι ἐπὶ τῶ οὐλωμνισ. (ε. 175α) ὁ δὲ κύρ Παχωκίου τῷ 1814 καὶ ἐξείρεσιν εἰς μῆνας ἐπὶ ἐπὶ ἐκ κλησίαν τῶ μετοχίον 11022 ἑσάρσφρη.

1 Ἐπιτοασία παρὶ τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐν τῷ μεγάλῳ κώδικος τῆς μονῆς. Δυστυχῶς δύο κώδικες τοῦ μετοχίου, εἰς ἃν ἠδυνάμεθα νὰ ἀπληρώσωμεν πολλὰ καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐκ Ἀθριανουπόλεως καὶ τῶν ἑσάρσφρη, ἀπωλέσθησαν. ὁ μὲν σπουδαιότερος ἀπὸ 3 ἑσάρσφρη εἶχε μελετηθῆ. ἐν τῷ μιστῷ, καὶ ἡσθ δὲ ἐπὶ τῆς, ὁ δὲ ἡμεῶν ἐπὶ τῆς ἐπέσει παρὰ τὴν ἀποχωρηθῆν ἐπὶ τῶν τελευταίου ἡγούμενου φρονιούμενου Ἰσαάκ ἑσάρσφρη φρονιούτε τούτου τὰ ἀσημι καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἑσάρσφρη ὁ δυστυχῶς καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἑσάρσφρη αὐτοῦ πράγματα. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῶν ἑσάρσφρη τὰ ἀσημι.

περιοδείαν ἐν τῇ Σιριακῇ Ἑλλάδι, ἐπισκεψάμενος ἤδη καὶ τὰς Ἀθήνας. μεθ' ἧν τὸ 1773¹⁷
ἐκίνητο φρωτιστὸς τοῦ μητροπολίτου Καισαρίας καὶ μετὰ ταῦτα ἀρχιερατικῶς
ἐπίτροπος τῆν Ἀφριανουπόλεως ἐπιφανοῦς Δωροθέου τοῦ Πρωτοῦ (1813), Ναζιανζοῦ
τε τιλοφορούμενος ἤδη ἐπίσκοπος, ἕνεκα καὶ αὐτοῦ μετὰ πλείονος ζήλου μοχθήσας ὑπὲρ
παντός ἔργου ἀγαθοῦ αἰώθαιεν ἐν Κερύω τῷ 1818.

Τὰ περὶ τοῦ Ἰγνατίου τούτου ἐρημίαια υἱοῦ τοῦ Γ. Λαμψουσταίου ὡς πρὸς τὴν
βιβλιοθήκην αὐτοῦ σημειώθηται ἐπιμελῶς, εἰς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν χειρογρά-
φω τῷ γυμνασίῳ τῆς Ἀφριανουπόλεως¹ ἀναφέρονται οἱ ἑξῆς κειμήλια ἀντίκωτοι
εἰς τὸν Ἰγνάτιον:

47 Νομοκάνονοι πλουσιώτατον. ἐκ τῶν τοῦ Ἰγνατίου Σαράφου τοῦ Ἀφριανουπόλεως

57. Κυριακοφόρον. " " " " ἀψὸ

67 Χρονογραφία συγχρονιστικὴ τῆς ἑλληνικῆς, ῥωμαϊκῆς καὶ ἰουδαϊκῆς ἱ-
στορίας. ἕως τῆς αἰωνίας πενακίδος. 1765, σελ. 10 ὁ Ἰγνάτιος [τοῦ
Ζαΐβου Σαράφου]. Τοῦτο φαίνεται εἰς ἐκπεύμεσιν αὐτῷ ὡς βοήθημα διὰ
τὴν συγγραφήν τῆς "Χρονογραφίας τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς αἰσῶ τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ φρωτιστοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς".

56 Σικεμὴν τοῦ Ἀριστοβούλου τῆς ἁγίας. ὁ κειμήλιος μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας
γεγραμμένος λίαν εὐαναγνώστως, διατηρῆσαι καλῶς. Ταῦτα σημειοῦται ὁ κω-
δικηγράφος. Τοῦτο ὑπερξεν ἱερὸν ἐνδύμιον τῆς λαύρας ἐν τὸν Ἰγνάτιον πα-
ρακωρηδὲν αὐτῷ υἱοῦ τοῦ γέροντος αἰσῶ, ἐκ οὗτος ἤρξατο ἐπὶ τῆς ἀνω ἡσῶ:

"ἐκ [τῶν] τοῦ Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου Σαράφου, ἐκ πόλεως Ἀφριανουπόλεως καὶ τὸς
ἰδωρήθη μοι υἱοῦ τοῦ φρωτιστοῦ καὶ ἀναγνώστου ἀναγνώστου Μιχαήλου, τοῦ σιαντοῦ,
ἐν τῇ τοῦ Ἀθηνῶν λαύρας ἀψὸς (1756), ἰουλιέου καὶ. τανὶν δὲ ἐφομονάχου
κωρογονηθῆναι υἱοῦ Ἀφριανουπόλεως Διονυσίου ἐν τῷ ἀψὸς (1761) ἰαταρὶς λ."

¹ Οὗτος ἰσημοσυνὴ υἱοῦ τοῦ ἀρχιμ. Γεωργίου Στεφανίδου, νῦν κωδικηγράφου τῆς ἀποστολῆς ἐν
τῷ Ἀθηνῶν κοινωτικῷ, ἐν Βυζαντινῆς Ζεϊτςchrift, τόμ. 17, σ. 87. ² Βλ. Λαμψουσταίου
ἐν τῷ ἀνω. σ. 230, 231. Ἀφριανουπόλεως ἀφιερωταὶ ἐν τῷ μόνῳ τοῦ Ἀθηνῶν βιβλίῳ ἐν τῷ ἀνω
ἕως ὁ χρυσοσκώκος (κωδ. Κωνσταντινουπόλεως 69 τετρακωδικὸν Περγαμῆ). Ἀναγνώστου ὁ τῆς
ἁγίας χειρὸς Λιτουργικῶν 1643 (κωδ. 1644 μετὰ Παντοκράτορος). Λαύρας, ἱεροδιακόνου
Πρωτοῦ ἐξήγησι, τῶν κανόνων (κωδ. Λαύρας 332) καὶ ἱεροδιακόνου ἱεροδιακόνου
καὶ ἐξ Ἀφριανουπόλεως 1667 (βλ. Κατάλογ. Λαύρας Β σ. 574 καὶ τίτλῳ). ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁ-
κείματα ὅτι ἵκνη τῆς ἀφριανουπόλεως ἐν τῷ ἀνω τῶν χρυσοσκώκου ἐν τῷ ἀνω τῶν παλαιῶν
ἐκ τῶν ἀνω τῶν ἀφριανουπόλεως ἐκ τῶν ἀνω τῶν ἀφριανουπόλεως ἐκ τῶν ἀνω τῶν ἀφριανουπόλεως

χρητο ὑπὲρ τὰς 30000 χρόσια, καὶ αἱ εἰσορᾶσαι μινδοαμναὶ τῶν μείζονα μέρος ἐπέκτετο
εἰς ἀσπρωμένην τὸκων καὶ χρεωλυσίαν, μέγιστος ἀποσιέλλετο δὲ ἐνὶ μὲν 3-5000
χρόσια ἐτησίως, ἄσπρ δὲ εἶχον καὶ μεγάλην τότε ἀξίαν, εἰς ἄσπρ.

Ἡ παῦτα μὲν περὶ τῆς ὑλετικῆς· ἀλλ' οἱ πνευματικοὶ πατέρες καὶ ἡ ἡθική ἀλλή
ἐσθρασι λαυριωτῶν καὶ ἀφριανοσολετικῶν ὑπέβλεψε μέγιστη καὶ τελεσφόρος.

Ἐκ τῆς ἰστορίας θεωρητικῆς τῆς ἀφριανῆς πόλεως ἡ λαύρα προσεβλήθησε
τὸν ἀσπρ μητροπολίτου ταύτης οἰκουμηνικὸν πατριάρχην Ἀνδρέον Β' (1623),
ὃν καὶ δευτέρου αἰτῆς ἀνίδεξε κτίτορα. Δὲν δὲ ἀσχοληθῶ ὡσπύ περὶ τοῦ
ἐγκριμαίου τούτου πατριάρχου, οὐ γὰρ κατὰ ἐνὶ ὀλιγοήμερον πατριάρχει-
αι εἶναι ὀλίγον σκοτεινὰ, πάντων τῶν ἱστορικῶν διαφερόντων ἀλλήλων.
Θὰ παραχωρήσω τὸν λόγον εἰς τὸν χρονολογικὸν Κυρίλλον τὸν λαυριώτην
μετὰ 100 περίπου ἔτη ἠσπρῶν βιογραφῆσαντα αὐτόν. Οὗτος λόγον ὡσπύ
μικρὸς περὶ ἀφριανῆς τῆς λαύρας ἀρχιερέων ὑπέβλεψε: "οἱ ἠσπρῶν ἐκα-
μὲν παραιτήσαντο τοῦ θρόνου τους, ἤλθαν καὶ ἐσώθησαν ἐδῶ καὶ ὅσα εἶχαν ἐκ
ἀφριανῆς, μάλιστα δὲ πατριάρχην Ἀνδρέον (οὗτος εἶναι τὸ α' μνήμα); πα-
τὴρ ἀφριανῶν ἐδῶ."

"Οὗτος ἦν ὁ Κωνσταντινουπολίτης, εὐγενὴς ἐξ εὐγενῶν καὶ ὡλοσιώτατος. ἔγινε
δὲ μητροπολίτης ἀφριανῆς πόλεως χρόνους πέντε, καὶ ὡς ἐνάρετος καὶ δίκαιος
καὶ εὐλαβὴς μὴ ὑποφύρων τὰς διαφόρους συγχίσεις καὶ ἀδικίας τοῦ κόσμου ὡ-
φαιτύντας τὴν ἐπαρχίαν του ἠσπρῆν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν αὐθιτικὸν
του οὐκόν, καὶ ἠσπρῆν κόνος μόνω τῆς ἰσπρῶν προσευκόμενος. ἐν δὲ τῷ ἀχρη
(1623) ἔγινε ἡ ἱερά σὺνάδος προκρίνασα πάντων τούτων ὡσπρῶν πατριάρχην
ἀκοντα καὶ μὴ βουλόμενον τελείως τὸ παραιτῆσαι, ὡς ἄτε μείζονα κλειὸς ἔχοντα ἠ-
σπρῶν καὶ ὡσπρῶν ἀδελφῶν γένου, μᾶλλον δὲ ἐνσπρῶν ἠσπρῶν τῆς ἰσπρῶν ἠσπρῶν

¹ Πρῶτος τὸ ὑπομνήμα τούτο ἐδημοσίωσεν ὁ κ. Μι. Γεδιων ἐν τῷ Β' τόμῳ τῆς ἑκκλησια-
στικῆς ἐπιστολῆς τοῦ 1882 σ. 607-8 κολοκόν πη καὶ μεταβιβλήθη ἐν τῷ ἑλληνικῷ τῆς
φρασί, εἶτα ἡ ἀγνοία τούτου ἐσπρῶν αὐτῶ ἐκ τοῦ κειμένου, ὡσπρῶν καὶ κωδικῶν τῶ
Κυρίλλου (φ. 103^α) ἠσπρῶν τῶν ἠσπρῶν ἀπὸ τῆς ἀφριανῆς καὶ Σπυρίδων λαυριώτη, ἐν τῷ
Byzantinisch-neugriechische Jahrbücher (τομ. 6, σ. 425) τοῦ Νικ. Βεη. ² Μετὰ τὴν τριμ-
τῶν πατριάρχων Σπυρίδων Βαρδάλη καὶ Γερεμίας τῶν Γ', ἠσπρῶν αὐτῶ τῆς λαύρας κηρύττει μνη-
σπρῶν. ³ ἠσπρῶν ἀρχεταὶ οἱ Γεδων. ⁴ ἠσπρῶν ἠσπρῶν ἠσπρῶν ἠσπρῶν, ὡς δὲ ἠσπρῶν
καὶ ἠσπρῶν ἐν ἀφριανῆς. ⁵ ἐσπρῶν εἰσπρῶν.

τόν θεόν είναι "ἡ ἠρωικὴ καὶ φοβερὴ δυναμικότητα τοῦ κλυτὰ (= υἱοῦ) οὐ μὴ ἀξί-
ζη. δὲν ὑπάρχει ὡς μία ἀνεξάντηλὴ, ἐπαρρησιαστικὴ καὶ κολοσοσιαία ἐνέργεια ἐκ ὁ-
μοίας ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμαστε καὶ τὰ ὄπλα καὶ τὰ ρεῖλα, ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ οἱ σφραγι-
στὲς τῆς καὶ οἱ σφραγιζοί" ("Ἀνοιχτὸ ὑπόμνημα εἰς Μεγαλειότητά σου", 1922, σ. 50)

Μνησκόμενος τοῖς Γάλλοις ρωμανικοῖς καὶ δαρμασιαῖς τῆς ἀρχαίας μυθολογίας ἠδὲ καὶ
^{ἐκστατικῶς ποιητικῆς}
τῆς πλαστικῆς ἀπορούσιον κατὰ πανδύσιμον τρόπον, ὄχουμένος δὲ εἰς τῶν πε-
ρύχων τῆς ποιητικῆς ἐκείνης ἰδιότητος ἀπεγράψεν ἐκ τῆς θεολογίας τοῦ νεοπλατωνικοῦ
ἐκ τούτου καὶ μόνον ὁμολ. ἀφρητικῶς χρησιμοποιήσας τὸ ποιητικὸν τοῦ Καζαν-
ταρος κατὰ τὰ ἄλλα ἡ ποιητικὴ τοῦ εἶναι ἀκυρίτη καὶ πῶν ἀναδίδουσα καὶ ὑ-
φον ἀποδίδουσα (βλ. Σπ. Μελέτῃ ἐν Ν. ἔσπερα 18, 1942, σ. 1093-1101 περὶ τῆς κενό-
τητας τοῦ Σιμελιανοῦ ὡς ποιητοῦ). Ἰτα ἐμπεδῶσα τὴν θεωρίαν τοῦ περὶ τοῦ "ἀ-
ποτυχημένου" Ἰησοῦ τῷ 1946 ἐξέδωκε ἐκ πολυτέλει τὸν "Χριστὸν σὴν Πίμην"
τὸ σῆμα τῶν "ἀρῶνα ὁλοκλήρου, ὑπερὰ ἐξουθενούμενου" θεανδρῶσου,
κατὰ τὸν συγγραφέα ὁ Χριστὸς μάστιγι ἐκοσμοῦσεν, ἀφοῦ δὲ κατέβηκε νὰ ἐ-
νύση τοῖς δύο σπουδαιοτέροις ἰσλαμικοῖς λαοῖς, τοῖς "Ἑλλήνας καὶ Ἑβραίους. Πάν-
τη ἐν τῷ δράματι τοῦτο ὑπῆρξε μετριοπαδέστερος τοῦ συνοδιστοῦ τοῦ Καζαν-
ταρίου, ὅπου εἰς τὸν "Χριστὸν" τοῦ παρουσιάζει τὸν θεανδρῶπον ἀγμοχαρῆ
καυσετακίον, τέλειον μαολοεβτικόν. Ἰδοὺ τὴν φθίγγειαν ἀπὸς τὴν μαθητῶν του.

" Χριστὸς. Καλῶς σὰς βρήκα, σὶντροφοί! ἀποκοθῆτε ἐσάνου
Ποῖός μ' ἔπραξε νὰ παραβῶ σὰ σφραγιζοί,
μέ τῆς σφραγῆς τὸ μαυρομάντιο μακαῦρι,
φίλιφπος. Ἐγὼ δὲ φῖναξα! Τὰ μάγια ἀπὸς τὸ τζάμι.
γυρνοῦσα τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ τοῦ γιου κακτάρια
τὸ χαμόδιον καὶ τῆς καλῆς γυναίκας μου τὸν πύργον.

1 Ο κ. Μ. Γεδέων δημοσίευσε ^{ήμεις} "Ασσομνημόνευματα" τα οποία εν Αρχαίω εκ. ιστορία
 τ. Α' (Κ/στος 1911) σ. 247-261 κατὰ τὴν ἀσσομνημόνευσιν, τὰ τῆς ἀσσομνημόνευσιν
 ἰστορίας.

13
 Πενήκοντα δὲ ἡμέρας μόνος πρὸς
 τὰ πύλαια ἔφερε τὴν λαύραν μίας
 ποναῖον ἐν χύρας τῶν Ἑβραίων,
 ὡς διασκορπισμένους ὦδε καὶ
 πτωχοὶ. ὅθι ἔμυσον ἄλλην λαύραν ἐπὶ τὸ κοιμητήριον, ἐκὼ ὅσους εἶναι τὸ ἀμ-
 πέλε τοῦ Μουρνουσουῆ, καὶ σπασθέντες μερικοὶ λαυριῶται φυγάδες καὶ μερικαὶ ἐπί-
 κοίτου κολοβέροι ἤσυχάζαν ἐκεῖ. ἀντιδιεφέροντο δ' ὄμως καὶ ἀσσομνημόνευσιν
 ἀναμειψάμενοι ποτοὶ τὰ καὶ τὴν νύκτα προσηύοντο, οἳ τῆς μερίδος ταύτης
 λαύρας ἢ οἳ τῆς ἑτέρας λαύρας ἐπίκειντο, καὶ πολλῶν σκανδάλων γενόμενοι καὶ σπασ-
 τῶν ἀτόων ἀκολούθησαν μολὶς ἐμφάνισαν καὶ τὰ δὴ μέρη καὶ τὴν γῆν.
 τὴν τοῦ πατριάρχου Ἀχιλίου καὶ ἐμφάνισαν ἐν ἀμελίῳ καὶ τὴν λαύραν ἐκί-
 νη ὄλην καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς, καὶ ἦλθον ἄπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐν ἡμερῶν,
 λαύρα καὶ μετὰ καιρὸν τὴν ἡσυχάζοντα αὐτῶν ἐτελεώθη. αἰωνία τοῦ ἡ-
 μνήμη τρεῖς χιλιάδες καὶ μεριάς!"

Τὰ ἴχνη τοῦ πατριάρχου Ἀχιλίου ἐν λαύρα ἀναμνησθέντα κατὰ τὸν ὄρθρον.

Ἡ ὀδύσεια τοῦ Καζαντζάκη ἐν τῇ παρασκευαστικῇ δὲ περιγράφει τὰς πλάνας τοῦ ὄφιτος ἤρωος, ἀλλὰ τὰς τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ἔχον χάσιν τῆς πορροπίας. Τὸ πρῶτόν τινος συγγραμμικῆς τοῦ δράσεως ἐπιγράφεται "ὄφεις σὶα κρινὶ" καὶ σοφοὶ ἀφελῆς νότου νομίζονται, ὅτι δὲ δράξωσι τὰ κρινὰ ἕστασαν τὸν ἰσθμόν ὄφιν. αὐτοὶ ἔχαι-
 θησαν· ἀλλ' ὁ μίγας σαυδαγωγὸς ἠδύχησε νὰ ἀποκηθῇ καὶ μετὰ τὰς ἀρποικειμικῆς
 καὶ γράφας τὸν "Χριστιόν" ἀρνείαι τὴν θέσιν καὶ πολλοὶ ἄλλους ἰσχυρὰ πα-
 ρέουσαν καὶ τὸν ὄλεθρον. Ἡ δὲ ἀτιμία ἀμαθίαια ἐξ ἀμαθίᾳ αὐτῶν τε καὶ τῶν ὀ-
 μεθρονα τοῦ Συκελιανὸν κατέλεξε μεταξὺ τῶν μελῶν της! Αὐτοὶ εἶναι
 οἱ ἡγήται τοῦ λαοῦ, αἵτινες μαρορῶνουν νὰ συμπεβῶσιν τὸν Διόνυσον καὶ ἁ-

ὄφιν καὶ μετὰ
 ἴδια νὰ ἐμφα-
 μέλεα τοῦ
 ρῆλλον ἰσχυ-
 περ ὠδήγησον
 μένων Προσ-
 ἠδυνήθη οὐκ
 του, ὅσοι ἐφά-
 εἰς μίαν ἀπό-
 "Καλὸς οὐκ
 Ποιὸς μ' ἔ-
 με τῆς σφ-
 φιλιώσας.

Καζαντζάκη
 Ἀγαθὴν εὐανακαρθεῖν τὴν θέσιν τοῦ
 Λίτι ἐν αἰμορροϊκίαν - - ἐπὶ κλεσαρμῶν
 α' Κορη. Ἄκου καὶ τὸ γέροντος μωσαϊσούλα
 α' Κορη. Ποιὸς; α' Κορη. Ὁ ἰσχυρὸς μίγ-
 μαχε, ὁ ἄνθρωπος μας, καλέ! σ. 784
 (ἐπὶ ὁ λαὸς ἀναστατώνεται προ ἰσχυρῶν
 σὺς ὄφιν τοῦ θίου, αὐτὸς βαφε σὶο σῶμα
 α' Κορη. Παράξωσι τὸν ἡ ἡχτα, ἕδεις ὄφιν
 ἰσχυρὸν καμινά. β' Κορη. Τάχει καριένα κα
 ὁ θεός. ἀπραφτα κα θρονίασε, μισοῖται τῆ
 ρῆ κα θραίνει φλόγη, δὲν ξέρει τί δέχε...
 α' Κορη. Σαῖτα ν' ἀποῖσομε τί σημαία κα τῆ
 ρῆα σοριστικῆ παδὲ ὁ ἰσχυρὸς θρονός!

Καζαντζάκη
 τῶν ματῶν εἶνα μετα-
 δὲν ἔστωσε κανένα. Πα-
 ρομηθεὺς αὐτοῦ, ἔρχον ὀ-
 εν ἐξέδωκε τὸν "ἀπολυ-
 ὀ ἀνάτονον βαθμὸν ἡθῶν
 ἡθῶν οὐκ ἐμὲ τὸν "Χριστιόν"
 ἐν αἰμορροϊκίαν ἑκασίτης
 ἡθῶν κα ἔλοιμος ἐπὶ σφῆρα.

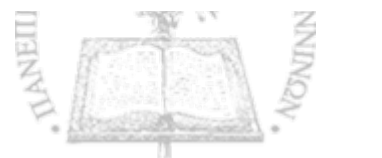
ἡθῶν τοῦ ἀστυοῦ μου κα τοῦ γυιοῦ λαχτιάρια
 τὸ χελεδόνισμα κα τῆς καλῆς γυναίκας μου τὸν κάρρο...
 Μαργαριθῆ. Μὴ τοὺς ἀνοῦς... (σ. 52)
 Τὸν Συκελιανὸν εἶχε κατῆμενον ἢ ἐκφυγῶν. ἐφ' ὅσον ἔζη, κα τὸν φέρῃ ἐν
 μετανοίαν κα εὐσέβειαν ἡς ἀρχαίας. ἀλλ' οὗτος μὲχρι τῶν τελευταί-
 ῶν συγγραμμῶν ἐπέμενε ἐν τῇ πλάτῃ; ὅθεν δὲν ἐσπερίστωτο ὁ ἀρχιεπισκο-
 πὸς νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸν ἐν τῷ μητρ. ναυῶ οὐκ νὰ διαβάσῃ τὴν νε-
 κρωσιμον ἀπολοιδίαν ἐν τῷ "ἀποστασίῳ", ὅσοι κατεβίβασον
 ἐν τῷ θρόνῳ ἡς βασιλείας τὸν Χριστιόν κα ἀνεβίβασε τὸν ἀστυ-
 ῶνα! οὐκ ἔλοιμος ἡ ἐκφυγῶν τοῦ ἡγήται κα καλῆς

Μαργαρίτη. Μή τοῖς αὐτοῖς

(0.58)

Τὸν Σελεύκον εἶχε καθήκον ἢ ἐνεργασία. ἐφ' ὅσον ἔση, γὰρ τὸν φόνον εἰς
φρεσίνονα καὶ εὐγένων καὶ ἀνηθίας. ἀλλ' οὗτος μάλιστα τῶν Σελεύκων
καὶ συγγενῶν ἐπέμενε ἐν τῇ πλαιμῇ; ὅθεν δὲν ἐσπεύετο ὁ ἀρχιεπίσκοπος.
ὅσοι γὰρ εἰσαγαγῆν αὐλὸς ἐν τῷ μνηστῆρ. καὶ οὕτω γὰρ διαβάσθη τῶν κα-
τηρώσιμον ἀνωλουθίαν εἰς τοὺς "ἀποστάλῃν", ὅσοι κατεβίβασαν
ἐν τοῦ θρόνου καὶ βασιλείας τοῦ Χρησίου καὶ ἀνεβίβασαν τὸν αὐτὸν

λευκά! οὗτω λοιπὸν ἱκανοὶ ἢ ἐνεργασία τοῦ ἡγεῖας καὶ κα-
θάρου, αἰτέρας ἐπεθύσαν ἐλὰ τῶν συγγαμειῶν τῶν τοῖς νέου
καὶ ὑπόμνησαν αὐλοῖς εἰς τὰ δόξα καὶ γὰρ ἐγερῶν γὰρ ὅπλα καὶ κατὰ
καὶ βασιλείας ὅμοι κατὰ τῶν προαιωνίων ἐκείνων, γὰρ σφάζονται αὐτοῖς.
ὅσοι ἀντιδρώντες, γὰρ καταχρυσήσαντες τὴν ἐκείνων καὶ εἰσαγοντάς ἐξουσίαν
κατεδραφίονον τοῖς τοῖς καὶ γὰρ δεικνύσονται καὶ ἴσα καὶ δόξα καὶ
ἐπὶ τῆς ἡγεῖας δουλείας; ὅταν ἀνέλθῃ ἐκ τῶν ἐκείνων τοῖς ἡγεῖας αὐτοῖς.
καὶ γὰρ αὐλοῖς μετὰ δάνων εἰς τὸν ἀποβόλον ἐκείνων τοῖς αὐτοῖς
ἡγεῖας ἐκείνων καὶ πρὸς τὸν ἀποβόλον αὐτοῖς ὁ ἀρχιεπίσκοπος
τὴν ἄρκην ἐκείνων καθρημένους δύο εἰσοκλήτους, ἢ γὰρ παρακινῆν κατὰ τὴν ἴσιν
ἐκείνων αὐτῶν καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων
πορεῖ γὰρ ἐκείνων ἐκείνων ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐκείνων, οὗ δάνων "δὲν κατὰ τὴν
ἐκείνων ἀντιδρώντων τοῦ καὶ ἐκείνων, ὅσοι διαμαρτυρεῖται ἕκαστος ἐκείνων ἀπὸ τῶν κα-
τεκόμενα, τὸν καθήκον τῶν καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων
καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων! ὅσοι ἀπὸ τῶν ἐκείνων καὶ ἐκείνων καὶ ἐκείνων;

3
Καζωντζακη
κάνουν γὰ τὸν ἀναγκασθῆναι, ὁ ἄγγελος
ὡς ἀναμερίζει σ. 714

Μεθυσθῆναι αἱ θυγατέρες τοῦ Λὼτ τοῦ
"πυρομάκῃ" ἄγγελον, ὅσους ἦθε νὰ
καίῃσιν τὰ Σοδομα :

"Ὁ ἄγγελος ἀπλῆναι τὸ κέρι, τὸ ἀειδῶ-
ναι πρὸς σὺνδος τῆς Ραχὴν" σ. 715 γ

Θαρρῶ τούτος εἶναι ὁ παράδεισος γενοῦμαι
... .. (γ ὅταν ἐξελέγεσε τὴν ἁμαρτῆαν
χίμαι)

ἄφρα ἐσπασθῆ σπῆζει τὸ νοῦμου
(" πρὸς τὸν θεόν) Μισῶν κ' εἶναι πρὸς ποιή-
σου σπινδαίμωσιν ἡ ἁμαρτία, ἀπὸ τὴν ἀρετή;

Λὼτ . ἀξαρτα ξεσπῶσαι δε ἄφρο, πιπρὸλατοχέλο
τῶρα ἀρχίζω γ-κατακαβαίνω .. τῶρα μόνο!

... εὐτόν σπαρῶντες, Κύριε, σὸν γρηγορῶ, εὐ-
μὲν σπαρῶντες γ μῦσα! εὐ τὰ Σοδομα γ τῶμα

ζαντζαρευ
 Αβραάμ. ψίμα πλούσιο είναι οί ἀρετῆς σε
 νύφη ἢ ψυχὴ σου καὶ ξεκίνησε να σε
 συνύχει, Κύριε. (λίγες λέξεις τοῦ Λιου)
 φωνὴ θεοῦ. Βαριέμοσα* ν' ακούω τις φωνές
 καὶ τις πράξεις τῶν ἀνθρώπων. . . 249

Δεσφύη ὁ θεὸς ἀποκαλεῖ οὐκί θει β' ὄ.
 νομά του τον Ἀβραάμ, ἀλλὰ ὁ σκουλήκι
 ἐν το σόμα του Λιου, ὄν καλεῖ ὁ 249
 Αβραάμ κατ' ἐντοχίω θείαν να τῶν οὐ
 ση εἰς τῆς καταστροφῆς τῶν Σοδομῶν
 δεῖτε πῆλιν ἄλλων βλασφημιῶν καὶ τοῖς ἐξῆς λόγοις:
 ὅσο προσευχόμεθα δὲν αἰεταῖ θ' ἀρχισὶ τὸ λοιπὸν
 τὸ βλαστήματα ν' αἰούσει. θ' ἰσχύω τὰ σκευά
 μου, να θεῖ καὶ ν' ἀγριέψει. θ' ἀνοίξω τὴν καρδιά μου
 ἵνα βραβεῖ μίση να εἰσέλθῃ τὸν θεὸν θ' 249
 διὰ τὸ να σὲ εἶδε ἀξιομίμητον.

* κατωτ. σ. 360 βαρεθηκα, οὐκω καὶ ἐφ' ἑνὴ
 ἀλ' αὖ σ. 494 ἐδύνη 358

Καζαντζάκης

1

- Σοδύμα η τέρρα. φωνή δού:
· ανδρῶσι φουβησίνδης η ποιησῶν ηροι
· · τῆ' νοι διναοι με ἀδύοι τῆ' ναι τῆ'
· μοι η ἀνίμο, λογισί η ποροσῶ;
· Ζι μῶσῶεεεε να ξεδῶς οἷς ομοσῶν η
· τῆ' αἰσῶεεε αἰο κῶμα...
· "αἰσῶος εἶναι η δουκῆ φῶ..."

φωνή δού: Ν. Σοζία 45, 1949, σ. 216
· δῶναι! εἰσῶεεε τῶρα τῶ δῶ, τῶν μῆ-
· εἰσῶεεε τῶν μῶσῶδῶ, τῶν μῶσῶε
· πατέρα ἰσῶδο, αἰσῶχο ποτενο, μῶσῶα-
· τῶν μῶσῶοι τῶν μῶσῶεε...
· ἰσῶμῶος; ἰσῶ μῶσῶος; ἰσῶ κῶμα.
· ποίος οἷς εἰσε πῶ η ἀδύοι, ἡ αἰσῶεε
· ἡ εἰσῶεεε αἰσῶεεε...

λούση. Αμύν. "Έγει ἀπὸ χριστοῦ γενήσεως αχκ' (1620), μηνί μαρτίῳ 10'." "Ὁ ναός οὗ-
τος εἶναι τὸ δεύτερον ὡς εἰσὶν καθολικὸν τῆς λαύρας. τὸν σκοπὸν ἐξηγεῖται ἐπιγρα-
φή ἐν μαρμαροῦ προσδετημένη ἥδη ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τοῦ ναοῦ τὰ ῥηθῆκε παρα-
χρῆσα τῷ 1613 ὡς ἔξελ: "...ὁ γὰρ σαυτῆς ἡμῶν ἱδανάσιος τὸ ἀκατηγόριτον δαλιάσας
τοῦ τόπου ἔφυγεν, καὶ ἴφ' ἀνη ἡ δευτέρα λέγουσα, ἀποστρέφε καὶ ἐγὼ, ἔσομαι οἰκονό-
μος. καὶ ἦλθον ὁμοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ὡς εἶδε, καὶ γέγονεν ἄφαντος
καὶ τότε ἐκτίσθη ἡ ἐκκλησία. ἐκτοτε οὐ ποιοῦμεν οἰκονόμον, ἀλλὰ ποροικονό-
μον..."² Ὁμοίως καὶ τῷ 1639 εὐαγγέλιον ἀφιερώθη πρὸς τοῦ αὐτοῦ ὡς 1620.

Πολλὰ χειρόγραφα τῆς λαυρ. βιβλιοθήκης εἰσὶν ἀφιέρωμα τοῦ Ἀνδρέου
Ε 72, φ. 134^α: "Ἐπιφροῦσα θεῖα καὶ ἱερά λειτουργία σὺν ταῖς λοιπαῖς ἀκολουθίαις κα-
ρια ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Ἀφριανουπόλεως Ἀνδρέου, κατὰ
τὸ ἔρκ', ἰνδίκτωνος 17^α" (1612).

Λι, Γραμματικὴ ἔτους 1606, ἐν τέλει φ. 158^α:

"τοῦ ταπεινοῦ Ἀφριανουπόλεως Ἀνδρέου".³

Πρὸς τούτους τοῦ ἰστορικοῦ ἐπιπέδου ἀναφέρονται καὶ οἱ ἑξῆς αἰτίαι:

1198 λυνασεριστῆς ἔτους 1017 κτλ:

"τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Ἀφριανουπόλεως Ἀνδρέου".

1190 παρὰ λατίνων καὶ ἄλλα. ἐν φ. 45^α:

"τοῦ ταπεινοῦ Ἀφριανουπόλεως Ἀνδρέου ἀρχιεπίσκοπος, ἔτος ζρλ', βουνίω, ἰνδίκτ'."

Ἰσορροπία ὅτι πολλοὶ ἱερατικὴς λαυριῶναι ἀποπέλλοτο ἐκ τῆς Ἀφριανῆς, ἐξ αἰ-
ἀναφέρω ^{τὸν θαληθῆ} Κυρίλλον τὸν ἀρονηροῦμενον.⁴ Οὗτος ἐξέμεινε διὰ δύο ἡρωικῶν τῶν
ἰστορικοῦ ἀφριανουπόλεως ἀναφέρονται ἐπὶ τῶν 5

Αμν. Πράξη Ιω. Κελός 1952, σ. 11-12

Τρεῖς εἶναι οἱ σῶλοι τοῦ χωρίου: ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος, ὁ παππᾶς καὶ ὁ
 διδάσκαλος ἀποτελοῦντες τὸν ἱερόν τριάδα ἐφ' οὗ ἐδράζεται τὸ οἰκο-
 δόμημα καὶ διὰ τοῦτο ὁ τριάδος ἐν Λαφροῖς ἦν σύμβολον ἱερόν, ὁ θρόνος
 τῆς κρηνοδολοῦσης Πυθίας. ὁ πρόεδρος ἦν ὁ ἀναφύλακτος τῆς κοσμητικῆς
 ἀρχῆς, ὁ ἱερεὺς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς παιδείας καὶ τοῦ πο-
 λιομοῦ. Ἡ ^{στεινὴ} ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἱερῶν τούτων παραμόνων ἀποτελεῖ τὸν κανονι-
 κὸν καὶ ὑποδευτικὸν ρυθμὸν τῆς κοινότητος, ἢ τις ἀπέδωκε χαμπρὸς καὶ
 καρπὸς ἐν τῷ γένος εἰς τὴν Τουρκοκρατίαν. Σήμερα ὁ μὲν πρόεδρος καὶ οἱ ἄλλοι
 ἐκ δουλεύουσιν εἰς τὸ κῆμα. ὁ δὲ διδάσκαλος εἶναι ὁ τύπος τῆς ἀθλίας ἐ-
 ξουσίας. Ἡ γηραιὰ παράδοσις δὲν ἐξίσταται. ὁ παππᾶς καὶ ὁ οὐσίαν ἐν
 τῷ χωρίῳ εἶχε τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν καὶ ἐπέβαλλετο οὐχὶ δὲ καὶ ἀνωτέ-
 ρας σχολικῆς διοικήσεως, ἀλλὰ διὰ τοῦ κράτους τῆς παραδόσεως. 1) ἦτο
 ὁ πῶτος τῶν ἡδῶν καὶ ἐδῶν καὶ τῆς ἡδονῆς, 2) ὁ φρουρὸς τῆς ὀρθοδόξου
 πίστεως. Ὁ πῶτος καὶ ὁ δεύτερος τοῦ ἡεροῦ τὸ "ἱερόν Πηδάλιον" καὶ ὁ ἡδῶτος τὰ
 συναξάρια ἦτο οἱ βίαι τῶν ἁγίων. Ταῦτα σήμερον ἀνυπατάσθησαν
 καὶ τῶν ἐφημερίδων περιοδικῶν καὶ βυδιστορημάτων. Ἐν τῷ 120 χωρί-
 ον τῆς ἐπαρχίας μου βρισκόμεθα εἰς 2-3 συνήνευσα ἐν τῷ οἰκίῳ τῶν
 ἱερῶν τοιαῦτα ἀποσκευασμένα βιβλία. καὶ εἴαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ, ἢ τις
 εἶναι γνωστὴ διὰ τῶν ἐξέχοντα ἐκκλησιαστικῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀποσκευ-
 ασιότητων συμβαίνουσιν ταῦτα, τί δὲ εἰσάγει περὶ τῶν ἐπιπέδων; διὰ τοῦτο
 ὁ ἱερεὺς εἶναι ὁ τελευταῖος ἱερεὺς τῆς κοινότητος, τύπος ἀμαθίας καὶ
 σπασμωδότητος, καὶ οὕτως ἐξηγεῖται ἡ νεωτερικὴ τασεὶν ἡ σημασία τῆς ἐ-
 ξουσίας παππᾶς. "ὄρε καὶ παππᾶς ἐξῆναι; ἔτσι τὸ ἔφερον ἡ παππᾶς". Ἡ πα-
 ροιχία ἐξηγεῖ τὸ ἀποκείμενόν. Ἐλάχιστοι εἶναι οἱ παππᾶς τοῦ παλαιοῦ τύπου,
 ἀλλ' οὗτοι, ἰσοδύναμοι δὲ ἀνήκουσιν εἰς τὸ κῆμα καὶ δὲν ἀπολοῦνται τὴν ἐξου-
 σίαν, παραμυθίζονται, ὅπως π.χ. ὁ ἐφημέριος Γεώργιος Χαλαζογιάννης ἐν
 Ἀταλάντῃ, τέλειος ἡσυχαστής, ὅπως ἀφ' οὐκ ἐπιστρέψεν εἰς τὸν ἡεροῦ τῶν
 τῶν κρηνοδολοῦσης ἐγένετο λαμπρὸς οὐκ ἐπιτελεῖσθαι καὶ ἐξουσίαν ἐκκλησιαστικῆς
 ἀλλ' ἰσοδύναμοι δὲ τῶν ἄλλων εἰς τὸ λαμπρὸν "ἱερατικὸν φρονε-
 σημεῖον" ἐγένετο σπασμωδὸς εἰς τὴν ἐπιτελεῖσθαι παραμυθίαν κρηνοδολοῦσης. <sup>μετὰ τὸν κρηνοδολοῦ-
 σιν</sup>

1) ἀποσκευασμένα βιβλία

κλήρος η ἔθνη καὶ ἰδέα
ὅσον η ἀν οἱ ἐκκλησι. τύποι η ἱεροουργίαι
παρουσίασον ἐς τὰ βλέμματα τοῦ Ζούρου,
τὸν μωσιμακρὸν ἡμεθρομείας, ἔμπνεονα πρὸς
αὐτὸν σεβασμὸν, ἔσωθεν ὄρη τοῦ δρομο. αὐ.
τοῦ πρίσματος, τοῦ μωσιμακρὸν ἡμεθρομείας
ἐκκλησιᾶ ἀνεπίδοτο. ἐς ἔξαιρετικῶς περιλά-
σει ἀναλαμφοῖς ης καλοῦσης ἐθν. πυρᾶς.
τὰ δρομο. εἰρημα ἐς τὰ τρέμοντα κείνη
τοῦ μωσιμακρὸν ἔφρου ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ
μοχλαζοντος ἐθνικοῦ φρονήματος, ἐπο-
διδον τὴν ἐσωτερ. τριεμῆσαν ης ἐλλ. ἰδέα,
ὄρου ἐσάνω ἐς τὰ ζουφρά φιλήματα ἡμεθ-
μυρὸς ὄρος τὸ βρέφος ἐξέφρου η ἐκλήρο-
δομῆτο ἐς αὐτὸ η' μωσιμακρὸν ἡμεθρομείας
σεμ, τοῦ δρομομείας τῆς χάριν ἡμεθρομείας
ωνίση, ἡμεθρομείας Θ. κωφραῖς, αἰ ἡμεθρομείας

ρωθῆναι ἢ ταρῆναι ἰσχυρότατος, ἕνα ἐλευθερώσης, ἰσχυρότατος
 δυνατείας τοῦ διαβόλου, ἐν' ἀσπαλάγῃ τοῖς ποταμοῖς
 ἢ ὠλεκοῦς τῆς ^{καταδυσφορίας} τῆς ἐπιπέδα τῷ ἰσχυρῶν. αὐτοὶ ^{μὲν} ἰσχυροὶ
 εἰσὶ τῆ ἐαυτῶν δυνάμει, ἡμεῖς δὲ εἰσὶ τῷ μεγάλῳ σου ὀνόματι.
 Δεῖ τῷ βασιλεῖ ἡμεῶν, ὅσους διὰ σωτηρίας τοῦ χρο-
 νου ὑπερήσασθαι ἡμῶν τοὺς πεισθῆναι σου ὀρθοδόξους. αὐτοὶ
 μὲν σιπρίζονται ἐπὶ τῆς δυνάμει τῆς ἕλης, ἡμεῖς δὲ εἰσὶ
 κράτος τοῦ δικαίου ἡμεῶν, ὅσους αἰετοῦ ὑπερησάσθαι
 ψυχῆς ἢ σώματι. Σὺ κύριε, ὃ τῆ χειρὶ σου κρατῶ τὸν ζυ-
 γόν τῆς δικαιοσύνης ἢ τὰ ~~ἐξ~~ δίκαια τῷ ἔθνει ἡμεῶν
 δίκασον τὴν δίκην ἡμεῶν. Ζῶσον ἡμῶν ἵνα σε' ἀξιοκρατῶ-
 ρεν, παντοδύναμε, νῦν ἢ αἰεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἄμην.

Σημ. Τὴν ἀδελφὴν διαγωγὴν εἶδε, ὡς εἶναι τοῖς ὅμοις γνωστὸν, ἢ ἐπὶ κατοχῆς ἡμεῶν (βλ. Κράτος αἰῶν.
 τὰς 15 ὁράδας σελίδας) διὸ ἢ ἡλώσσα τῷ κομμουνιστῶν ἡμεῶν, ἀπὸ τῶν ὀνύχων δὲ ἀδελφῶν ἢ τῶν ἑσθῶν.

ὅσοι μὲν ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖν, ὡς μοι προσεμίσησαν οἱ συνομητρίαι μου. ἀλλ' οἱ ἁπλοῦς
 ὁμοιοπαθεῖν ἐν συνειδήσει ἀπὸ τῶν βαρβάρων μου. ὁ δὲ τὸς ἐπιβίβασεν τὴν καρδίαν
 ἡμῶν, ὅσοι τοῦ φοραῖ ἢ ἐν ἄχρονῳ ὅσον τὸ σῶμα τῶν μητροπέλειων ἐσθῶν ὁμοιοπαθεῖν.
 αἱ τὴν ἔθνη (χρῆς ἢ ἀνεδουλωτῶν) ἄρα ἀδελφῶν, οἱ ἐχθροὶ μου, οἱ ἀδυσώπητοι ψευδα-
 ἔργοι τοῦ Πανατοπιμίου, ἡνωματὸν νῦν διὰ τὸν γράφοντα Γρηγοριῶν ἢ ἐπὶ ὁμοιοπαθεῖν ἢ κατ'
 ἄλλοι τὰς ἐπιπέδα πρᾶξις 20-1-45. (ἐπιμ. κυβερν. ἀρ. 12)

ἄρθ. 1, ἐδ. ε. 40 ὅσοι ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖν
 τὰ ἔργα τοῦ ἐχθροῦ ὡς διαδίδον τῆς
 προπαγάνδας τοῦ ἡμεῶν τῶν ἔργων
 τὸς παρακλήσας ἢ ὁμοιοπαθεῖν ἢ
 ἡτοιμάσαν ὡς τῶν ἐπιπέδα ἢ τῶν
 περιφρόνησιν τῶν ἔθν. ἢ ὁμοιοπαθεῖν.
 ἢ τὸ πρόχειρον ἀνάκρισιν κομμουνισ-
 ρικῆ ἢ τῶν ἐπιπέδα. ἐπιπερῶν τὰ δια-
 ὀδῶ! φρίξον οὐρανὸν ἢ σάναξον γῆ!
 Πρὶν νὰ παραδῶσιν πρὸς κατὰ τὴν
 τὰ ὀνόματα τῶν αἰδογελοῦντων τῶν ἐπὶ
 τοῦ ἡδους τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανατο-
 πιμίου ἐπιπερῶν ἢ εἶναι οὐδα ὁ ἀρε-
 ὁμοιοπαθεῖν θεοφίλης ἢ οἱ τῶν κομμουνισ-
 τῶν ἔργων ἢ τῶν ἐπιπερῶν. ἀξιοί
 τῶν ἀποστολῶν τῶν ἢ διδάσκαλοι
 ἐπιπέδα.

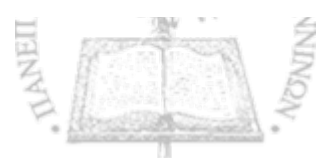
Ο ταύτα γράφων δὴν διέχε, ἄσχετο ἰ καὶ παρουσιασθῆναι
 ἠθικολόγος διδάσκαλος, ^{δουρ συνδύσε} ὑπερβαίνοντες δὲ ὅλον τὸν
 βίον ^{του} νὰ διδάσκη μάλλον εἰς τὸ παρὰ δειγματῆ
~~καὶ ἀποδιδρέψῃ τὴν πᾶσαν διαφθυσίαν ἢ ἀμαρτωλοῦ~~
 καὶ τὰ ἀποδιδρέψῃ τὰς πᾶσας διαφθυσίαν, ἀλλὰ χάρι
 τῆς ἰστορίας καὶ ἐκ πατριωτισμοῦ καδὲ μόνος κυριδι-
 μανος τ' ἀντιδίσω δια νὰ ἄρῃ πᾶσαν ἐνδοχόμενιν
 ἐσθίον τῆς γλωσσῆς γέννη, οἴκτου καὶ δια τοῦ
 ἔργου κατεγράψον κατὰ κατ' ἑμοῦ, ὅτι ἔγχε
 τῆς ἐξουσίας μου μόλις ἐνεργῆναι
~~ἀναμαρτωλοῦ νὰ ἀφαιρέσω τὸν πᾶσαν τὸν πᾶσαν~~
 ὁδησαν οἱ τῶν Βεβαίω, εἰς ἐσθίον μου
 μὴ μόνον διὰ τὸ σαρμῖον μου, ἀλλ' ἔφα
 σε νὰ τῆς δὴν μετὰ τοῦ βασιλεῦς Ζυζου
 καὶ καὶ κυβερνήτου ἔλοι ἐπιστρέψον τῆ
 ἀλβανίαν, καὶ τῆς ἐξουσίας τῶν ὀρίων. Διὸ
 ἔφαξα, ἀλλὰ ἄσχετο να συμμακωχεῖσθαι
 μετὰ τοῦ σοιμνίτ. ^{μου} ἔγχερον τὶ με ἀνεμνευ,
 ἀφοῦ εἰς τρεῖς ἔχον ὑποῖξαι ἀμείψων
 κατὰ τῶν ἑαμῶ καὶ κατὰ τῶν καδοχίω
 ἀροφαγαγάνδα, ὄλεμον, Ἀνῶν 2-3 ἡμέρας
 ἔριν φδοσων, ἐνῶ ἐβομβάρδιζον τῆ πόλιν,
 τοῖς ἔφαλλον τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ ρίγα
 Σάββατον ἐξήμυρον τὸν λαὸν τὰ ζῆλῶν καὶ
 ἔνωσαν μετὰ ἐκ Ἑλλάδος καὶ ἀροσωπιως
 ἀσθίῶνα τοῦτο παρὰ τοῦ Ἑλλῆνος ἀροξίῶν
 ἀσθίῶνα τὰ ὀμνῆσαν ἄλλοι:

" Μετὰ μίαν σχεδὸν ἑβδομάδα ἐπικολούθησεν ἡ Ἰταλικὴ εἰσβολή, γράφει το

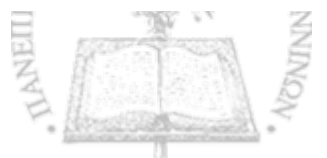
ημεῖς. Ἡ στάσις τοῦ μητροπολίτου ἦτο εἰς ἄκρον χριστιανικὴ καὶ πατριω-
 τικῆ· οὐ μόνον δὲν διέκοψε τὸν λόγον τῆς Σταυρώσεως (Μεγ. Παρα-
 σκευή), ὅτε ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ διαλύσῃ τὸ ἐκκλησιασμα, ἀλλὰ καὶ ἐπέ-
 βαλε ψυχραιμίαν εἰς τὸν λαόν, ἐνῶ τὰ ἐχθρικά ἀεροπλάνα περιέπταν-
 το ἄνωθεν τῆς πόλεως, καὶ συνεκράτησε τὸ πλῆθος. Ὑδερλίαν δὲ ἐκ
 τῶν ἱερῶν τελετῶν παρέλειψε, καὶ κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιτιφίου
 ἀπήγγειλεν εὐχὴν συγκινητικώτατην, ἐν ἣ ἐκαυτηρίασε δριμύτατα τὰς ἀ-
 σεβεῖς ἐπιδρομὰς τὸ δὲ μέγα Σάββατον, ὅτε ἡ Ἀλβανία εἶχεν ἐγκατα-
 λειφθῆ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἐξῆλθεν ὁ σεβασμιώτα-
 τος μετ' ἑμοῦ ἀνά τὴν πόλιν καὶ συνέστησεν εἰς τὸν ἀναρχοῦμενον
 λαὸν θάρρος, ἡσυχίαν καὶ τάξι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λαὸς ἐξεδήλωσε τὸ φρό-
 νημά του ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Εὐλόγιος μεταβὰς εἰς Πρόξενον κ. Τρι-
 γέτων ἐζήτησε νὰ σκεύσῃ ὁ ἑλλην. στρατός νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν, ἀφοῦ

Βεβαίως δια τῶν ἀνωτέρω ἐπι' τοῦ παρόντος ἐκφράζω τὰς ἰστορίας μου. τὸ γεγονός εἶναι
ὅτι καταφοροδόδη πᾶμιν ἢ τυχόντων ἐπαρχία καὶ καταφοροδόδη ἱερεῖα ἐν τῶν παραθεσίων
καὶ ἐπιθέτων ὁ ἀκραιότερος ἐκείνος ὑπὸ πᾶσιν ἐπαρχίαις πληθυσμῶν, διότι οὐ
δ' ἀπορομαστρού γενεῆ οὐτε ἄλλος τις. αἱ ἰστορίαι μου ἐκπέπνηται ἐν τῆς συμ-
περιφορᾶς ἣν ἐποίησεν ὁ ἅγιος Ἰωαννῆν κατὰ τὴν περιστάσειν ^{ταύτην} ἐάν ἦτο ἢ ἐ-
ξεί ἐκπεσε τὰ μετὰ τὴν ἐπιπέτῃ τοῦ Ντεσάντο καὶ τὰ διαμαρτυρηθῆ δὲ ἄ-
ἐμωδία, ὡς ἐφορεθῆσθε ἱερεῖοι. τὰ ἔλθῃ ἢ τὰ μετὰ τὴν ἐπιπέτῃ καὶ ὑπέ-
καὶ σκεπτομένην, ἐφ' ὅσον εἶμεθα ^{οἱ οὐκ ἐπιπεσάντων} καὶ ἐν τῶν παλαιῶν ἡμεῶν ἐπὶ πᾶσι
ἐπιπέτῃν κατὰ τὴν ^{ἐπιπέτῃ} — Δὲν πεισύνω τὰ ἐπιπεσάντων πᾶσιν ἐπὶ
ἐπιπέτῃν ἀπὸ Βελκᾶ καὶ μετὰ Ἰωαννῆν — τῶσιν αὐτὰ, ἐδέξετε τε-
λευτὴν ἀδολοφίαν. καὶ ἔχεν ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς Χριστιανούς καὶ ἐπι-
τας ἐκείνους, οὓς ἔχεν ἐπιπεσάντων καὶ αἰματωμένους. Παρήλθον δὲ
σχεδὸν μῆνες. τὸν σταντῶ ἐκ τὸν γεν. γραμματεῖα τοῦ ὑπουργείου παι-
δείας. δὲν μετὰ ἠρώτησε, ἀλλ' ἔστειλε ἕνα ^{μου} ἐπιπέτῃν, οὐτὲ καὶ μετὰ σκε-
πῶν, διότι ἐκπέπνηται κατὰ τὴν τῶν Πανευρωπαϊκῶν ἐπιπέτῃν ἐπι-
πέτῃν, ^{σταυροῦν} ^{ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸν μετὰ. ἀπομονώσῃ καὶ τὸν ἦτο κατὰ τὴν τῶν}
ἐπιπέτῃν τὸν δεχθῆσθε σταντῶν ὁ φίλος μου πρωτοπόρος κ. Κ. Λογαδιόπουλος.
Δὲν δὲ ἐπιπέτῃν τὸ ἀπεφρον τὸ τοῦ γεγονός, ἀλλὰ τὸ ἐκφράζει πρὸς ἀπι-
δέξιν σταντῶν μετὰ περὶ Κωστῆν γραφομένη, ὅτι ἐπιπέτῃν ἔδωκεν ὁ
Μακαριώτατος τὰ ἐπιπέτῃν περὶ τῆς Βελ. ἐπιπέτῃν καὶ ὅτι ἐπιπέτῃν
ἐπιπέτῃν οὐκ ἐπιπέτῃν ^{αὐτῆς} ἐπιπέτῃν διὰ τὰ μετὰ σταντῶν ὡς ἐπιπέτῃν ἐπιπέτῃν
ἐπιπέτῃν. τὴν αὐτὴν ὡς καὶ κέρω καταστροφῆν ὑπέδειξε καὶ ἡ Κωστῆν, διότι
οἱ φύλακες δὲν ἐπιπέτῃν. Δὲν ἐπιπέτῃν, ἐφ' ὅσον ἐπιπέτῃν οὐκ ἐπιπέτῃν καὶ
τῆς ἀδελφίας καταστάσει ἐν τῶν ἐπιπέτῃν ἐπιπέτῃν τοῦ μετὰ τῶν τῶν. Βεβαί-
ως δὲ ἀπιπέτῃν οἱ Γερμανοὶ τὸ ἐπιπέτῃν, "ἀπεφρον οἱ ἀπὸ τῆς σταντῶν
τῶν σταντῶν, τῶν σταντῶν ἐπιπέτῃν καὶ ἐπιπέτῃν τῶν σταντῶν
μας ἐπιπέτῃν, ὡς δέξετε τὰ μετὰ μετὰ ἐπιπέτῃν τῶν ἐπιπέτῃν;"
ἐπιπέτῃν τῶν ἐπιπέτῃν ἐπιπέτῃν, ἀπεφρον ὁ μετὰ τῶν δὲ ἐπιπέτῃν
ποτέτω μετὰ τῶν ἐπιπέτῃν ἀρχῆν, οὐδὲ σταντῶν ἐπιπέτῃν
— μετὰ ἐπιπέτῃν τὰ ἀπὸ τῆς ἐπιπέτῃν τὸν κ. Τέρβαν, οὐκ ἐπιπέτῃν ἀπὸ τῶν
τῶν — τότε δύο τῶν ἐπιπέτῃν ἐπιπέτῃν ἢ τὰ ἐπιπέτῃν μετὰ τῶν ἐπιπέτῃν
τῶν καὶ τὰ ἐπιπέτῃν αὐτῶν ἢ τὰ ἐπιπέτῃν. Οὐδέποτε ἐπιπέτῃν καὶ
ἐπιπέτῃν τὰ ἐπιπέτῃν. λέγει γὰρ ὁ Κρυσόστομος: "ἀπὸ τῶν μετὰ
τα ἐπιπέτῃν τῶν ἐπιπέτῃν ἢ τῶν ἐπιπέτῃν τὸν ἀρχιεπίσκοπον μετὰ τῶν ἐπιπέτῃν
ἀρχομένους ὡφελῆν." τῶν ἐπιπέτῃν τοῦ ἀρχιεπίσκοπου ἐπιπέτῃν ἐπιπέτῃν ἐπιπέτῃν.
οὐκ ἐπιπέτῃν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐπιπέτῃν

Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐξεδόθη παρωδὴ ἢ ἀδεια ἢ δευτέρη σφραγὶς αὐτοκείμενη· να μεταρξῆ
τῶν μητρικῶν ἐπιτάδων· ἱεραρχικὴ δραστήριος ἢ πολυεπίλεκτος, οὐδενὸς δευτέρου, ἐστὶ κοί-
νήτων ἀμέσως πρὸς τὰς πολιτείας ἢ σφραγὶς ἀρχαῖς τῆς κατοχῆς, ἢ ἢ μὲν ἰσχυρῶς
τοῦ κυβερνήτου, ἢ δὲ διέτελλε ἀποφασιστικῶς τὰ νύμματα τοῦ ἀκριβοῦς αὐτῶν τῶν ἡμέ-
ρας, καὶ ὡς ὁ κύριος Σπυρίδων ἐπέσκηψεν εἰς Ἀθήνας, εἶχον κατηρτισμένον μέσον τῆς κυ-
βερνήτου, καὶ μοι ἐκδόθη ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας τὸ διαβατήριον εἰς τὴν Κορυ-
θοῦσαν, ἐπέσκηψα ἢ ἀποσκαρτεροῦσα τοῖς φίλοις μου ἢ ἠλοιομαζομένη. Δεδόθη βεβαίως
ἐπιτάδων ἐπιτάδων, ὅτι κατόπιν τετραετοῦς ἀπομακρύνουσα μετέβαινον εἰς τὴν
ἐπαρχίαν μου, ἐπηλεγραφήθη βεβαίως ἢ εἰς τὸν ἄρχον Ἰωαννίνων. φαίνεται
τοῦτο μετὰ τὴν ἐπέσκηψα τὸ ταξίδιον τοῦ. Τῆς Κορυθοῦς εἶχε ἀποφασιστικῶς,
ὡς εἶδον (σ.) διὰ τὸν ἀρχικὸν πατέρα Παναγιώτη, ἢ τὸ ἀρχικὸν
πατέρα διὰ τὸν Ἀρσένουπόλεως, ἐπομένως μετὰ ἀναταραχὴν εἰς τοῖς ἐπισ-
μένους τοῦ. ἢ συζητῆ ἢ τοῦ κριτικῶς. ἔμαθον, ὅτι μέλις ἦδεν ἐν τῶ πρώ-
των ἐπεσκήψα τὸν γραμματικὸν τῆς πρεσβείας, τὸν γνωστὸν Ντεσάντο.
ἔσχετιζέτο πολλὴ αἰὸς τοῖς χρόνοις τῆς ἐπι Ἰωαννίνοις διατριβῆς. ἦτο Μετῆ
βίτη ἢ ἀνικαδίσια τὸν πατέρα τοῦ πρόξενον αὐτοῦ τῆς Ἰταλίας. ἐπὶ
δεσφί. διενηροῦντο ἀκατάλυτοι. Τῆς φρονηομένης τῆς ἀναχωρήσεως
μου παύσασθαι ἐπέσκηψα τὴν πρεσβείαν. ἀναβαίνω ἢ πρᾶσθηται
ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν εἰς τὸν διάδρομον. Μανθάνω, ὅτι εἶχε τὸν κύριον Σπυ-
ρίδωνα ὁ γραμματικὸς ἢ εἰς τὰς διαμαρτυρίας, ὅτι δὲν ἠμωροῦ ἢ ἀ-
ναμείνω ἐπὶ πλέον, ἦδεν, ὁ β' γραμματικὸς ἢ ἐγγενῶς μετὰ παρῆ-
χάβεν εἰς τὸ γραμμικὸν τοῦ. Μετ' ὅσον ἐπέσκηψα εἰς Ντεσάντο; ἔδωκε
πρὸς ἐμπληξίν μου μοι λέγει, ὅτι δὲν δα ἀναχωρήσει, εἴσοι ἐρήθη τηλε-
γράφημα ἐπὶ τέρων. ὅτι ἀνεσταλῶθησαν οἱ μουσουλμανικοὶ τῶν
εἰς τὸ ἀποφασιστικῶς τῆς ἐπιπέσκηψα. ἀλλὰ διὰ τοὺς μουσουλμανικοὺς με-
ταβαίνω ἢ αὐτοὶ μετ' ἐξέλεξαν; πῶς εἰσπρέσσετε τοιαύτων ἀναμείνω
εἰς τὴν ἐπιπέσκηψα; εἰν εἴσοι χριστιανοὶ ὑμεῖς; ἢ εἰν εἶχον
ποιοῦτον διαίωμα οἱ Τούρκοι ἢ μετ' ὅσον δὲ δα εἶχον ἐκεῖ
εἰσπρέσσετε. ἔγραψα τὸ μαρμαίχιον. "Θα δώσητε λόγον εἰς
τὸν θεόν, ὅσον καταπορεύετε ἢ ἐμπαίζετε ἐνα ἱεράρχῃ εἰς δεξιῶν ἢ
τῶρα παραδίδετε τοῖς χριστιανοῖς πρὸς ἐξόστωσιν ἢ ἐμπαίζετε
οἱ. ἀφήνω ἀντιδρῶν τὸν θεόν." αὐτὰ εἶπον ἢ ἀποχωρήσα.

κρούς έκτελεστάς τῶν κατευθύνσεων τούτων, τούς χαλκεύοντας τῆν
συνεργασίαν τῶν ὀλοκαθάνων εἰς τὸ ἔο-
σον γινώριμον δι' εὐτοὺς κλαίσιον τῆς
Μεσογείου.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῆ 16ῃ Ἰουλίου 1942

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν

Μητροκόλτης Ἰωαννίνων

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΛΑΧΟΣ

Ἐνὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἣς νιοῦσε καὶ συγχωροχάρη διὰ τὰ ἐγκλήματα, ἀπο-
βλέπων πρᾶξι οἱ Ἴταλοι ἐν Κορινθῷ ἀπὸ τὸν πατριῶν τοῦ κυβερνητικῆ καὶ ἐξ ὅσων
φύσεων ἐκάρησε διάπαντος τῆς ἰταλικῆς ἐνόμιαν τοῦ μεγάλου ἰταλικῆ. Ὀλο-
τος διεκινδύνευε νὰ συμπῆ ἐν τὰ διασταθίαια καὶ ὁσίοιλη ἐοικηνοδετήθη ἢ συνει-
τωξὺς τοῦ ἀποστολῆ τοῦ "βήματος" (10-6-47) μετὰ τοῦ στρατηγῆ Τζελοζο, ὅστις
ἐπὶ κατοχῆ, ἔπαιξε σπουδαῖον ὑποσῆπον ἐν ἀθήναις. Οὗτοι ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ ἠρωμα-
τικὸν ἔγκλημα τοῦ Ἀκαμασικίνου διὰ τῆς αἰτήσεων ἐναντὶ τῆς κατακτητικῆ δα-
σῆς, ἀπὸ τὸν Ἐλ. Κοτσάρηδαν: "καὶ ὁ Σπυρίδων τῆς Ἰωαννίνων τὴν γίνεσθαι; ^{ἔχει} κίποι
ἔλληνι ἐπιχειρήματα, τὸν ὁμοῖον τυχαίως συνήντησά ἐδῶ ἐστὶν ῥύμην καὶ τοῦ ὁμοῖου
μὲ διαφύγει τὸ ὄνομα, ὅπου ἔλαβεν, ὅτι μερὶς ἔλληνας τὸν δευροῦν ὁσίοιλον. Ἐ ἀδι-
α! γινώσκων δευρῶ ἀπὸ τοῦ σπουδαίου τῆς ἐξορίας τοῦ ἰταλικῆ ἔθνους. Ἐμοιᾶ καὶ
τῆς καλαρίων τοῦ βεγγῶσι μετὰ τῆς γερμανικῆς εὐδοξίαν νὰ ἴδω ἐπισημασθῆ
μετὰ διὰ τὸ ἐπίσημα τῆς ἀνακωχῆς; ἤμασθαι ἀδύνατον νὰ μὴ δέσκαρε τῆς ἐπισημῆς ἀλλῆ
καὶ ἐν συνεχεία, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκαμε διὰ νὰ ἐξυσηρηθῆσθαι τὸ ποιμνίον τοῦ κα-
διὰ νὰ ἀπαλῶν τὰ δευρῶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ..." Πάλτοι ἀφελὺς ἐπισημασθῆ.
ἐν τῷ ῥέμας τοῦ δημοστυμαίας τούτου, ὅπως καὶ ἐν ἐκείνῳ, ὅπου ἔλαβεν ἐν τῷ διεκ-
τικῆς ὁσίοιλου κωβερνητικῆς τούτῳ ἀμοχρῆν δινακαλοῦ τῆς συνθημοχόρησιν, ἐν τῷ
αὐτῆς ἐρωτοστάθην, ὅτι οὕσων τῆς ἀιχμαλωτίας τὸν στρατῶν ἔδωσαν. καὶ
δυνατότητα νὰ συνεχισθῆ ὁ ἀγὼν (τῆς ἡμιεποικισιαδῆ) ἐν τῶν ἀδύνατον, τὰ βου-
καὶ τὸ ἐξωστρέμον" (ἔοσια 4-4-45). Ἐπίσημος γίνεσθαι, ἢ ὁ ἀρνητικῆ, διουκῆσθαι
τὰ βουκὰ διὰ ὁσίοιλον τὰ ὅσα ἐναντίον τῆς πατρῆδος, καὶ διὰ κατὰ τῆς ἔπι-
ρου, ἐν κατεστάθην "τῆς Μαδείας", ἐν τῷ ἐξωστρέμον, διὰ νὰ καμῶν τὸ
ἐπισημασθῆ καὶ ὁσίοιλον τῆς κινήσθαι τῆς Μ. ἀνατολῆς καὶ. Μόνον τὸν διεκ-
δικτικῆ τῆς ἔοσιας ὅτι ἐπισημασθῆ τὰ ἠρωματα μετὰ τῆς ἐκλογῆς: "Θὰ ἴδω ὁσίοιλον
νὰ οὐκαλοῦσθαι καὶ ἐν τῷ νῆστῳ τῆς ἀδύνατον αἰσθῆν διὰ τῆς ὁσίοιλας... ἐπισημασθῆ μετὰ
ὁσίοιλον, ὅπου διατηρηθῆ ἀμείωτον καὶ ἀμειψιστικὸν τὸ "κατοχικὸν καθεστῶς" τῆς ἑλλή-
τικῆς ἐπισημασθῆ" (6-6-49). 2

Ἐν τῷ ὅσῳ φαίνεται παράξενον τὸ ἄλλα ἀπὸ τῶν ἀδύνατον ἐν τῶν Ἰωαννίνων; τὸν ἀ-
δύνατον; Τζελοζο πρὸς Ἀκαμασικίνου, πρὸς τῆς ἐπὶ κατοχῆς κωβερνητικῆς, πρὸς τὸν πατριῶν
μὲν ἐν τῶν ἴδων ἐν τῶν ἰταλικῆς φροστικῆς, ἀλλὰ ἐν τῶν δέσκαρε ἔχει ὁ Σπυρίδων
ἔλαβεν; Ἐπισημασθῆσθαι λοιπὸν καὶ πάλιν ἢ ἐπισημασθῆ, ἢ βεβαίως ἐν τῶν
ὁσίοιλον ἀλλοῖσι ὁ στρατῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων νιοῦσθαι ὁ Σπυρίδων
Σπυρίδων. 2 Πρὸς ἐπισημασθῆ τοῦ ἀμειψιστικῆ καὶ ἀδύνατον τοῦ ὅσῳ ἀπὸ τῶν ἀμειψι-
σθῆσθαι ἢ ἀμειψιστικῆς τὸ κυριακῆ. ἐν τῶν Σπυρίδων μετὰ τῆς ὁμολίαν τούτου, ἐν τῶν
ἰσοσπασιμῆ, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸν παρασκευασθῆ κῆρον: "Προσεῖων, καὶ δευδοξῆ,
νὰ μετὰ δέσκαρε: τῶρα τὸ συγχωροχάρη". Αἰσθῆσθαι ἐν τῶν ἐλαφροῦ καὶ ἀιχημα-
τικῆς γένοσθαι, ὅπου ὅσα νὰ ἔλαβεν: "εἶδοι γένοσθαι". τὰ ἐπισημασθῆ-
δικῆσθαι ἐν τῶν ἀνακωχῆς ἐπίσημα ἀποδεδειχθῆ, ὅτι ὁ γένοσθαι ἢ ἰσπρῆσθαι οὐκ
περὶ τῆς καλοστῆσθαι διατηρηθῆσθαι.

Καὶ ὅταν ἦλθαν οἱ Ἰταλοὶ ἦτο παραδειγματικὴ ἡ στάσις τοῦ α-19
 γίου κορυτσᾶς· ἐνῶ ὅλη ἡ πόλις ἐξήρχετο εἰς ὑποδοχὴν καθ' ἑκάστην
 ἡμέραν καὶ ἐχαιρέτα τοὺς ἐρχομένους· Ἰταλοὺς στρατιώτας, αὐτοὺς ἔμε-
 νε κλειστός εἰς τὴν μητρόπολιν· μόλις μετὰ βίας τὸν κατεβάσαρεν
 εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, ὅταν ἦλθον ὅλοι οἱ ἐπίσημοι μετὰ τῶν
 στρατιωτικῶν ἀρχῶν, καὶ ἀνέμενον ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἐπὶ ἕν τέταρτον
 τῆς ὥρας. Τότε εἶπε μόνον τὰς ἐξῆς λέξεις: "Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώ-
 πων ἄλλα δὲ θεὸς κελεύει", "τὸ λάβυρον τοῦ σταυροῦ θέλει ἀντικατα-
 στήσῃ τὴν ἡμισέληνον, εἶη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον". Ἐννοεῖται
 ὅτε οἱ Ἰταλοὶ ἐξεμάνησαν ἐνθουμούμενοι τὸν λόγον, ὃν εἶχεν ἐκφωνή-
 σει ὁ σεβασμιώτατος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν κατὰ τὰ γενέθλια τοῦ διαδό-
 χου, ὅπου ἔδονεῖτο ὁ ναὸς ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγᾶς.
 Τέλος ἐφ' ὅσον ἐξηκολούθει ἡ καθητικὴ στάσις τοῦ σεβασμιωτάτου ἔ-
 ναντι τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν διαμένοντος κλειστοῦ εἰς τὴν μητρόπολιν,
 καθ' ὃν χρόνον ἡ πόλις εἶχε τρελλαθῆ εἰς ὑποδοχὰς καὶ πανηγύρεις ὁ
 στρατηγὸς Ρῶση ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῆ αὐτόν εἰς τὴν μητρόπολιν -
 ὁ λόγος τοῦ μητροπολίτου μας ἦτο ἐμπνευσμένος-εἶχε τὴν τόλμην νὰ
 ἐγείρῃ σθεναρὰν φωνὴν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῶν πατρίων, ἐκθεά-
 σασ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐπιδείξας τοὺς με-
 γάλους εὐεργέτας ὡς καρπὸν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· ὁ στρατηγὸς

- 15 -

συγκινηθεὶς βαθύτατα ὁπείχετο πρὸς τὸν ἱεράρχην καὶ τὴν δημογερον-
 τίαν ἐνώπιον τοῦ ἐπιτελείου, ὅτι θὰ σεβαθῆ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ ἥ
 θη καὶ ἔθιμα τοῦ εὐγενοῦς καὶ πεπολιτισμένου λαοῦ τῆς κορυτσᾶς
 καὶ οὕτως ἐσταράτησαν οἱ οὐνῖται, οἵτινες εἶχον ἐπιδράμει καθ' ὅλην
 τὴν ἐπαρχίαν πρὸς προσηλυτισμὸν.-

Ἄλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα τὸν κ. κύλβγιον τὸν ἐθεώρουν ὡς διατε-
 λοῦντα ἐν συνεννοήσῃ μὲ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἐπορένως ἐπικίν-
 δυνον καὶ ἐκίφοβον ἐχθρόν τῆς Ἰταλίας καὶ ὡς ἐκ τοῦτου τὸν εἶχον
 ὀρθὴ ἀυστηρὰν ἐπιτήρησιν καὶ ὀπούλως εἰργάζοντο διὰ τὴν ἐντεῦθεν
 ἀποράκρυσίν του πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ οὐνιτισμοῦ. Ἴνα ἐκτιμηθῆ δεόν-
 τως ἡ στάσις τοῦ σεβασμιωτάτου, δεῖον νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς ὅλας

τὰς ἐπαρχίας ἐσχηματίσθησαν ἐκ τῶν ἐντοπίων ἐπιτροπαί διὰ τὴν ὑ-
 πέρ τοῦ Ὀυνιτισμοῦ ἐνέργειαν καὶ ὁ μὲν ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχετο τὰς
 ἐπιτροπὰς καὶ ἔλεγεν, ὅτι συνεννοεῖται μὲ τούς ἐπισκόπους διὰ τὴν
 ληψὶν ἀποφάσεων, ὁ δὲ ἅγιος Ἀργυροκάστρου, ὅτι θὰ συνεννοηθῆ μετὰ
 τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ ὁ μέγας μητροφόρος κ. βασ. Μάρκου περιεφέρετο
 ἀναιδῶς μετὰ τῶν Ὀυνιτῶν καὶ καθολικῶν καὶ ἐσύχναζεν εἰς τὰ μενα-
 λείτερα κέντρα. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μὰς οὐ μόνον ἐπιτροπαί δὲν ἐτόλμη-
 σαν νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἀλλ' ὅτε ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔστειλε πρὸς τὸν μη-
 τροπολίτην τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν Νομαρχιῶν κ. Κόλε Ρόδαν, ἵνα βολιδο-
 σκοπήσῃ εἶπεν εἰς αὐτόν, ὅτι ἐὰν εἴσθε ὀρθόδοξος δὲν ἐπιτρέπεται
 νὰ κἀμνητε λόγον περὶ προσχωρήσεως εἰς τὸν Ὀυνιτισμόν. Τότε ἔστει-
 λε καὶ ὁ Μάγας ἕνα πράκτορα Ἰταλοαλβανόν, εἰς τὸν ὁμοῖον ἐδόθη ἡ
 δέουσα ἀπάντησις, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἤλθομεν ἐνταῦθα νὰ ἐνώσωμεν τὰς ἐκ-
 κλησίας μὲ τὸν Μάγαν, ἀλλὰ νὰ ἀπομακρύνωμεν ὅσον τὸ δυνατόν τούς
 προπαγανδιστάς. Ἡ θέσις αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δύο
 κορυφαίων ^{ἀρχηγῶν} τοῦ Χριστιανισμοῦ· μόνον οὗτοι δύνανται νὰ ἐξηγήσωσι τὰ
 περὶ ἐνώσεως. Τότε φαίνεται ἀπηλπίσθησαν¹ καὶ ἀνέθεσαν τὴν ὅλην ὑ-

. / .

¹ Διὰ τὴν ἀμφίβελον ἐσταμίανθη¹ ματόπιν ἀπειρίας. Ἐνόμισαν οἱ ἐλλοχεύοντες
 φρατῆλοι, ὅτι ἡ ^{τυπικῶς} ἐπισκέψων ἐσθίου ^{την ἀνέδρου} ἀναγκῶν τῶν μαδεστώτος, ὅσον ὡς ἀν-
 μοι ἤρμποσαν ἐνὶς τῆς μενίστρας τοῦ ποιμενισμοῦ. εἰς τὴν ἐκκλῆσίαν τῆς κορυττοῦσας λαμ-
 πρῶν τρωχόπολεν Χόζοισιαν ἔφθασαν ἐν ἑκατομῆτι 4-5 τοῦ ἐργαζόμενοι ἐν τριάνοις,
 ὅλλοι ἐπεστρατεύθησαν ὑπὸ τῆς οὐγιμικῆς περταζένδας, ἡ συνεννοηθέντες μετὰ δύο
 γρόντων προσηλκίων ἐφορέθησαν ἐν ἀραβικοσημαλικῶν ἀνακλήσειν τοῦ οὐγιμοῦ ἡ
 πῖση, εἰς ^{το μαχακίτρον} ἕνα χωρίον ~~ἐπὶ~~ τῆς Πρεμενῆς, τὴν Μωφρέζανην, μετῴθησαν τρεῖς οὐνῆλαι ἡ ἐξήνησαν
 νὰ λειτουργήσωσιν! ἐρωτηθεὶς παρὰ τῆς κοινότητος ἀσπίνθησα ἄσπινθησῶν, ὑπεκλήθη
 σάν νὰ λειτουργήσωσιν ἐξω τῶν νασί, ἡσού τὰ μνημόνια, ἀλλὰ ἡ ἐκεῖ δὲν ἐπέβλεψαν
 ταῦτα μάθαι ἀσπινθησῶν ἀσπινθησῶν πρὸς τὸν σφραγιστὸν Ροσσί σφραγιστὸν διαμαρτυ-
 ρίαν, ἀσπινθησῶν, ὅτι ἐὰν δὲν ἐπιπροσδοκῆ τὸ μακρόν θὰ ἐξέλθω εἰς τὰ ὄρη ἡ ἀσπινθησῶν
 μαί πᾶσις ἐνδύνει - εἶναι ἐδῶ ὁ γήραιος σφραγιστὸν τῆς βενθροῦσας, πᾶ-
 ῖσά ζωήριος Κέρει, ἐρημεύων εἰς τὸ τάντιον, ἡ ὄν εἶπον νὰ τὰ εἶση ἡ ἀσπιν-
 ρικῶν εἰς τὸν Ἰτακὸν σφραγιστὸν - Ἡ διαμαρτυρία ἐδαυματοῦσῶν ἡ οἱ τοῖσι πᾶ-
 ηκῶσαν ^{βλαίη} ^{τὸ σφραγιστὸν} ἡ ἐξυλοκῶθησαν ἀγρίως, δηλώθησῶν αἰσῶν ὑπὸ τῶν σφραγιστῶν, ἐκε-
 αὶ ἐδαυματῶν δὲ τῶν σφραγιστῶν. Ἡκοισι τοῦτο νὰ σφραγιστῶν τὸ μακρόν. Διὰ ἐπι-
 μεσαν ἐμοῦ σφραγιστῶν νὰ ἐμφανισθῶσιν αἱ λαοπλάνοι. οἰσῶν νὰ σφραγιστῶν πρὸς τὴν
 Μουσιλμῶν νὰ ἐδαυματῶν αἰσῶν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἐνοχλοῦσῶν τῶν ὀρθοδόξων
 Ὀσλοῦσῶν ἐπὶ φρετίαν διὰ τῶν κηρυγματικῶν εἶχε γονατιῶν. διὸ ἡ ἐπιφρασί τῶν
 (δῶν ἐν ταῖς ἀλλοῖς ἐσφραγιστῶν) ἐξ ὀρθοδόξων. ἵνα σφραγιστῶν ἀσπινθησῶν ἐν ἑνώσει.

πρόθεσιν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις μόλις ἀνεχώρησεν ὁ σεβασμιώ-
τατος καὶ ἐπαύθη, ἐνέσκηψεν εἰς Κορυτσᾶν διὰ νὰ ἀνακηρύξη ἐπισήμως
πρὸ τῆς δημογεροντίας τὸν οὐνιτισμὸν, καὶ εἶναι λυπηρὸν διότι ἐξα-
κολουθεῖ νὰ μνηρονεύηται ὁ οὐνίτης αὐτὸς ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ ἡμῶν
ὀρθοδόξου μητροπολίτου. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ μητροπολίτης ἐπιέζετο
ἀπὸ τὸ "Ἄγιον" ὕρος, ὅπως μεταβῆ καὶ παραλάβῃ τὴν μεγάλην βιβλιοθή-
κην, καταλαμβάνουσαν ὁλόκληρον διαμέρισμα, ὅπερ οἱ μοναχοὶ ἤθελον
νὰ κενωθῆ· τρεῖς παραθέσεις δοθεῖσαι αὐτῷ εἶχον ἐκπνεύσει καὶ αὐ-
τό τὸ ἐν' Ἀθήναις Ἰπουργεῖον εἰδοποίησεν αὐτὸν διὰ τοῦ Διακόνου
θεοδούλου νὰ ἔλθῃ νὰ παραλάβῃ τὴν βιβλιοθήκην. Ἄλλ' ἐκλονίσθη σο-
βαρῶς καὶ ἡ ὑγεία τοῦ σεβασμιωτάτου πάσχοντος ἐκ ^{γενίου} στοραχικοῦ ἔλ-
κους καὶ ἐκ τραύματος πεσόντος ἐκ τοῦ ^{ἰσθμοῦ} ~~ἡμῶν~~ κατὰ τὴν περιοδείαν.
ἤναγκάσθη ὅθεν νὰ ζητήσῃ ἄδειαν διὰ τὰς Ἀθήνας, ἥτις μὲ πολλὰ βά-
σανα μετὰ δέμηνον τοῦ ἐδόθη, ὡς καὶ ἡ κανονικὴ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου
πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγείας του. Ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν τὸν Αὐγουστον
τοῦ 1939. Μετὰ ἓνα μῆνα θελήσας νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐπειδὴ αἱ σχέσεις Ἑλ-
λάδος καὶ Ἰταλίας εἶχον ἐκτραχυνθῆ, ἔλαβεν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν πα-
ρά τοῦ ἐν' Ἀθήναις Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ, ^{καὶ φησὶ ἄλλως;} ἀφοῦ τοῖς παῖσιν ἦτο γνωστὸς
διὰ τὰ ἑλληνικὰ του φρονήματα καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας διάπυ-
ρον ζῆλον. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἰταλοὶ, ἵνα δικαιολογήσωσι τὴν στάσιν
των δι' ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Τζαφέρ Οὐπη εἰδοποι-
ήσαν τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν, ὅτι ὁ κ.
εὐλόγιος ἐπαύθη διότι δὲν εἶναι Ἀλβανός, ἀλλ' Ἕλληνα ὑπήκοος, χωρὶς
ὅμως ν' ἀνακοινώσωσιν ἐπισήμως τὴν παῦσιν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.
Μετὰ τὴν ὅπως αὐθαίρετον καὶ παράνορον ταύτην ἐνέργειαν τὸν Σε-
πτέμβριον τοῦ 1940 συνακλήθη ἐν Ρώμῃ ἑκκλησι. οὐνιτικὸν συνέδριον
εἰς τὸ ὁποῖον ἐκ μέρους τῆς αὐτονόμου ὀρθοδόξου Ἀλβανικῆς Ἐκκλη-
σίας ἐστάλη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐποφθαλιῶντος τὴν ἐ-
παύθη ^{ὡς ἐξυμνουμένους νῦν ἐν Πατρῶν. σ. 234ε.}
παρχίαν Κορυτσᾶς ἐπισκόπου μερατίου κ. Ἀγαθαγγέλου, δυστυχῶς Κορυ-
τσαίου, ἀγραρμάτου, βαρμηκόου καὶ ἐντελῶς ἀκαταλλήλου διὰ τοιαύτην
ὕψηλὴν καὶ βαρυσήραντον ἀποστολήν. Τοῦτον ἐπανελθόντα ἐκ Ρώμης πρὸς
ἀνταρσιβῆν οἱ Ἰταλοὶ ἀπέστειλαν τοποτηρητὴν τῆς Μητροπόλεως Κορυ-
τσᾶς, ἵνα βέβηται δύο ἐπαρχίας. Ἦλθεν τὴν 14. Νοεμβρίου εἰς τὴν πό-
λιν μας, ἀλλ' εὗρε τοὺς φίλους τοῦ Ἰταλοῦ κατατροπωμένους καὶ ἐγ-
καταλείποντας τὴν ἐπαρχίαν μας, διὸ ἵνα μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν Ἑλ-
λῆνων ἔφυγε προτροπάδην τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετὰ τῶν Ἰταλῶν. - 1

1 ἐπιμερίσ τις ἀδυναμία τοῦ ἄσπυρου τοῦ μακροῦ, ἵα βού-
σα ἀφορμὴ εἰς τοῦ ἐλαττωμένου τοῦ ἰσχυροῦ τῆς,
ὅτι ὁ κορυφαῖος παρουσιάζοι πρό του Πάσα ἢ ἔλαβε
δυναμίας νὰ ἐλαττωθῆ ἐν κορυφαῖο του οὐνι τοῦ οἰοῦ
αὐτοῦ ἐπὶ ἀγαθὰ γέγον ἄνεργος τοῦ ἐκείνη Κουρμιά!
ὅσοι ἐπέεθον λαβρως. Ἔναι ἡ ἐρυσία. Νάχη ἢ ἴδου
ἢ ἐπὶ λέξι. Κι ἴσως σου ὁ δισπόνη τῶν ὀρθοδόξων - ὁ Κουρμιά,
ὁ ἄσπυρος νὰ τοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἀνήσθη γὰ νὰ λαβῆ τὸ χρέος
ἢ γὰρ ὁ Πάσα, γὰρ αὐτὸν ἰσχυρὴν πῦρ ἢ ὄχι ἀπ' αὐτὸν Κου-
ρμιά νὰ ἐλαττωθῆ μωροῦσα νὰ παρμένη ἰσοσπύρη ὁ ἄσπυρος
ἢ ὀρθόδοξος" (κατὰ Μάρτιον τοῦ 1963) ὅλον τὸ φέρον ἔλα-
βαν ἀναμάρτυρα τῶν λεχθέντων νὰ τοῦ οἰοῦ Κουρμιά εἰς
τῶν ὀρθοδόξων τῆς φησὶ. ὁλοκῶς πρό ἰσοσπύρη, ἀλλ'
ἢ ἰσοσπύρητος συκοφαντῆς ἰσχυροῦ. τὰ τοῦ ἄσπυρου
ἢ ἀπὸ τῶν φησάντων ἀκαθάρτη. Διὰ τοῦ ἰσοσπύρου
ἢ ἰσοσπύρητος τοῦτου ἄσπυρου ἐλαττωθῆται ἰσοσπύρου.
ἢ ἰσοσπύρη τῶν τριῶν ἀμετρονίται ὁλοκῶς μετὰ τῶν
ἢ ἰσοσπύρητος, ὅτι ἢ ἰσοσπύρη τῆς τῆς διὰ τῶν ἰσοσπύρου
ἢ ἰσοσπύρητος. ὁλοκῶς τῶν ἰσοσπύρου. Διὰ τῶν ἰσοσπύρου

Σπυρίδης - Διαδίκτυο
"Ο άδελφός αρχαιολογίας"
Γωανίτζα
"όφθαλμοί δάφνινων" - 2007. Παράδοση
Βιβλίο 2-6-56 σ. 1.

Πνευματική εργασία. Αντίοχος
16; 224 Σβώλος - Σπυρίδης

Σπύριδης (Σπυρίδης) 285
"Ο Σπύριος" Έργο. 24 έργα. Βιβλία
Ετ. Α; άριθ. 11-12 Μαΐος - Ιουνίου 1951

1 Έγκλη Τζούρης με Πωγωνία (διόργανωση και άλλη κατα
νανη). Καταδικασμένη τη 23-1-48 ως έγκλημα έσπρωξις
και φάγη, αφού τους έβγαλαν τα γένια και τα δόντια.

2 Έγκλημα μαζοτα έχω να προσδιορίσω, ότι αφού υποχρεώθη να
σκάψει τον τόπον του, μαρτυρημένη έσπρωξη με όλη
την οικογένειάν του μαζοτα με αγόρευση βωδελό
Ιωαννίνα (β. Ημερ. φύλλον 10-11-48)
Έλεος έίρηως του Τρόβου (αφά το Μωϊζάνι) εσπρωξη
τη 1944.

Το σίνδραμα μαζοτα του Τρόβου εσπρωξη για Ρωσία... αμ' αυτό
οι έργα είναι βωδελό και μαρτυρη..

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. { Πρωτ. 3223
 Διεκπ. 236

Ἀθήνησι τῇ 10 Δεκεμβρίου 1949

**ΠΡΟΣ τὸν Ἐξοχώτατον Ἰπουργὸν Θρησκευμάτων
 καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, Κον Κωνσταντῖνον Τσίτσον**

Ἐξοχώτατε,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἐνωτίσατο παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος τῶν καθόλου προσπαθειῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὑπὲρ τῶν ζωτικῶν τῆς Ἐκκλησίας ζητημάτων.

Οἱ συνεχεῖς κόποι καὶ αἱ θυσίαι, εἰς ἃς ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης μετὰ ζήλου οὐ τοῦ τυχόντος καὶ χριστιανικῆς καρτερικότητος οὐ σμικρᾶς ὑπεβλήθη πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐξόχως σοβαρῶν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ζητημάτων, τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου ὡς καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν γένει ἐπιδειχθὲν ἄχρι τοῦδε ἀμέριστον διαφέρον Ὑμῶν εἰς πᾶν Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, φέρουν εἰς τὴν μνήμην τοὺς εὐγενεῖς ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀγῶνας μεγάλων τέκνων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν μακράκιονα Αὐτῆς Ἱστορίαν.

Ὅθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος ὁμοψήφως ἔγνω, ὅπως ἐκφράση τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὴν πλήρη τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας εὐαρέσκειαν καὶ τὰς ἐνθέρμους Αὐτῆς εὐχαριστίας διὰ τὸ δυνάτως μέγα ὑφ' Ὑμῶν ἐπιτελεσθὲν ἔργον ἐν μέσῳ τοσοῦτων ἀντιξοοτήτων, ἐπιδαψιλεύση δ' Ὑμῖν τὰς πατρικὰς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

† Ὁ Ἀθηνῶν **ΣΠΥΡΙΔΩΝ**, Πρόεδρος

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

† Ὁ Φλωρίνης ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Δράμας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλῶς ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Χίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ !

29 Aug. 1951

Αιδεσιμότητα

Διημετάξωμαι μετὰ τῶν ἑκου-
γίων τοῦ Κορναλοῦ τῶν ἑγγυαδίων
ἐν Ἀθήναις - Ἡ ἐπι τῶν ἰδίων μου ἑπ-
ουργίας αὐτοῖς τῆς μηδενότητος τοῦ
μῦθου, ἡ ἐπιτελεῖται μετὰ τῶν
μῦθων καὶ ἡ ἐν γενεῇ προσηγορία
μου πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἑμυθίας
κορναλοῦ ὅτι μοῦ δίδουν τὸ δυνάμει καὶ
σαρκαζέω ὑμᾶς πρὸ ἐνίσχυσιν, ἔσον
ἵνα τοῦτο δυνατὸν, κατὰ τὰς ἐπιτε-
μίας ἐμυθίας, ἵνα δυνατὸν καὶ εἰς τὸ
μῦθον καὶ συσχίον, ἐπὶ ἑμυθίᾳ ὅσον
ὑμῶν, τὰς ὑμῶν τῆς ἑμυθίας ἀπο-
παιδείας μου

Μετὰ σεβασμῶν

Κορναλοῦ

εγω παροσον
 οντιν η γραμμα
 ομαρπον εγω εχαρδου
 αου οσιασ *

Μακαριολαρε,

ενα μηνια, διατηρω εν
 επι τρεις ~~αυτων~~ εβδομαδας με ~~εκατε~~ ανασι
 κος δια την μη δημοσιευσιν του αρθρου μου,
 η δια την μη ειδιοφορη ^{αυτου} ^{στηνοκαρδια} Αυσουρτου διου
 εν εμβολισια ανιγραφον * ~~εχον ενω αρετα~~
~~αν να παρασθησω υμας εν φιλον παλαιον~~
~~η ιεραρχικη μεχρη οδ ανεχθητε εν τον περιου~~
~~των ειλην θρονον παλαιωσια το μεχρη λε~~
~~γη διου τιχα ειδηε ευσωφρατοκοουδη της η~~
~~ανεχνησιστος - να παρασθησω ^{υμας} εστωσμε~~
~~λαση υποτινιον ^{ουτεχοουμ} με αρχουου με δριψεμ~~
^{ημερολογισμοιολογια η ανεμνηση}
~~δια παρασθησιστοιε του επισημεω πα~~
 γραφικου θρανου ο "αποστολος Ανδρια".
 Συμνηθινητε εν ειως η, υμας με ^{επιμονως} παρε-
 μελεσατε να γραψω. η θα εδημοσιευε
 εω αρθρον μου εν λιε "εκχυμοσιαν". Αμερε
 θακεν δια την δημοσιευσιν, η ηρηνη ^{καρπη} ει-
 ωεν ^{ση} εδημοσιευσα ηδη εν λιε "αρηφαιτι-

εν παλαιον φιλον η παλαιωσια ιεραρχικη διωρουμνον παρε αντων με
 χρι με αναρρησιου εν τον θρονον του αρχιεπισκοπου - διοτε τιχα κρινεω
 περτινιου αντ παρακαληπον η ανεχνησιστον - ιδιωρησα κερτην ~~με~~

5
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

των ομολογητων τα δεοντα. η υμεις οα τα δε
βαιση ενει; ειδασα η εω ανεραβετε τρις ημε
ροτροισην να γραψω ^{η προσεδωσα} με τον ~~εν~~
προσηγογια τον εν γοχη ενω "αθανιου πηνα" ^{προ}
επιβαλοχικον, ^{ενα εφοκωτα} να ελεγει η
τον ομολογητικον παροιαρχη. ^{ενα εφοκωτα} η εφοκωτα η ενω υποδεχεται η
ολαν μοι ειδασα να το γραψω η να μου
φερω να το δωσω ενω προς δημοσιεν.
μαρτυρες ^{να} ενω ουξηλτον ^{ενα εφοκωτα} επαρισταγο ο ε
μετροολιεν η Κορινθια η προιαθιος
Ζαβαρα η ο συμβουλος ζα ερχικα
ερενη εφενυμος Κοτωνη. Διακοφα:
^{ερασιανμο} ηνα διημερον ηητον το ταββατον εφο
τω εφ. πενητησοτη εφ ην αρχιεπισκοπη
ζα παρεδωσα το ενελαμικον εφορον μοι
τρια πεγαλα. φηκα ^{ενω} εδοχενη η μεμο
γραπικη γεγραμικα. - ζα εισον να
το διαβασητε. μοι ειδασα, ετε δεν εφασα
ναα; η με εαραμαλεσα η ζα εδοτα
σα ερα η με εφηησις. Το ενειρον
τε η η υποσχεθητε να λο σιενητε ^{εφο}
Διενδεντη ενω "εμεμοιας" η. το. πα

θα θεωρηθῆ ἀνήθικον ἀπὸ ὅλους μας, διότι ἀνωμόως καταγγέλλομεν τοὺς λόγους καὶ κρέκει νὰ σᾶς ἐξαναγκάσουν νὰ ἀφήσετε τοὺς θρόνους σας εἰς ἐναρέτους, τοὺς ὀκοῦους κ' ἐπιζητεῖ ὁ λαὸς, ὁ ὀκοῦος ἐξ αἰτίας σας ἀπεμακρύνθη ἀπ' τὴν θρησκείαν τοῦ "μὴ ἔχοντος καὶ τὴν κεφαλὴν κλίνειν Ναζωραίου", τὸν ὀκοῦον ἐκπροσωπεύετε σεῖς μὲ τὰ πλούτη σας καὶ τὰς ἁμαρτωλὰς σας ἀπολαύσεις. Ἐμεῖς, ἀποτελοῦντες τὴν ὑγιᾶ μερίδα τοῦ πονοῦντος λαοῦ διὰ τὸ κατάντημά σας, θὰ συνεχίσωμεν νὰ διαγράφωμεν τὴν ζωὴν σας, νὰ σᾶς ξεσκιαζώμεν, ἔστω καὶ ἀνωθυμογραφοῦντες, ἕως ὅτου νὰ ἐκσπάσῃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν σας ἡ λατλαψ καὶ ἐκλικμίσῃ καὶ θρόνους καὶ..... κεφαλὰς, καὶ.....

Ἐντὸς τοῦ ἐλάδοχος τοῦ πολλοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ ἐπισύσαντος τὴν ἀγανάκτησιν καὶ περιφρόνησιν ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, κἀθήται εἰς τὸν θρόνον τοῦ Παλλιγᾶ καὶ Θεοκλήτου ὁ ἐν ἁμαρτίαις ζήσας καὶ γηράσας Στυρίδων Πλάχος.

Ἀέμοβδος εἰς τὴν ψυχὴν ἀπ' τὸ πῆμα τοῦ ἔχει γύσει τῶν Πούριων, διὰ τὸ ὀκοῦον καὶ καυχᾶται, κατακλέπτων τὰ κληροδοτήματα. Καλὰ ἐσιέπτετο ὁ Πασαξᾶς νὰ ἔξῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ ὁ φίλος τοῦ Πασαξᾶ Ἐλισσοφόπουλος τὸν ἔσωσε.

ἔχει καὶ ἔχει μὲν τοὺς σκωτεινὸν, ὅστις ἐν ἀνεπιδόξῳ του, ἀλλὰ υἱὸν τοῦ Πουτοπᾶνον, τὸν διαφθορᾶ τῶν μαθητριῶν Ἰωαννίνων, ὁ ὀκοῦος καὶ μετὰ τὴν κηκοθήτην προῆλθεν τοῦ παρέμεινε πλησίον του ὡς προσγογὸς τοῦ Ἰέρωντα. Ὁ προσγογὸς μὲ τοὺς ὑποψηφίους ἄρχιερεῖς, εἰς τὰ γεύματα ἐν νυχτίῳ καὶ ἐν Ἰωαννίνοις, τοῦ ἀφηγοῦνται διὰ μίξεις μετὰ γυναικῶν, τρέχουν τὰ σάλια τοῦ Ἰέρωντα κ' ἐκεῖ, μέντοι σήμερον, ὀκοῦος ἤδη περισσότερα καὶ γαργαλιστικότερα χρίεται ἰπύσκοπος. ἄσμευρος Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ τοῦ δὲν βλέπουν φῶς οἱ ἐνάρετο καὶ ἐνορθωταὶ τῆς Ἐκκλησίας. — Ἀπὸ τὴν Καθάλλαν συνδεθεῖς μὲ τὴν ὠραίαν νεάνισσα, τὴν ἔχει μέχρι σήμερον εἰς πολυτελῆ κατοικίαν, δαπάναις του, ἔναντι τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος Ἀθηνῶν. εἰς τὴν παλλακίδα του αὐτὴν, χωρὶς νὰ τὸ κεραμένῳ, ἐδέχθη τὴν ἐκείσεφιν τοῦ ἁγίου Πατρὸς Κεραφεῖμ Παπακώστα, ἀπὸ σκοποῦ μεταβάντος ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν ἐκθέσῃ, κ' ὁ Ἰέρωντας τὰ ἔχεσε. Ἐλέπετε τὸ περιβάλλον του τὸ στενὸν, γὰρ νὰ κρύνετε τὸν ἄνδρα, τὸν ὀκοῦον οἱ Ἀντιβασιλόπαιδες Ἀττικῆς, Θεσσαλονίκας καὶ Ἠλείας, τὸν ἐκέβελον ἐπὶ τοῦ τραχήλου μας, ὡς καὶ ὁ βορβορώδης Γόρτυνος, ἤδη Κορινθίας, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν παρασκηνίων δρῖσαντες διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του. τί νὰ εἴπωμεν διὰ τοὺς ἐνωτέρω ποιμένας; εἰ μὲν τὸν Ἰάκωβον Βαβανᾶτσον, τὸν παρακοιμώμενον τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἡσχολήθησαν προχθὲς καὶ ἡσχολήθημεν διὰ τὰς πράξεις του καὶ θὰ ἐκόνελοιμεν... Ὁ Κουσόδοτος Λαγκαλάκης, ἡμεγὰλη διάνοια, ὁ ἡγνάμματος ὄνευ Πτυγίου, ὁ ἐλέφ Δαμασκηνοῦ καὶ Ἰακίβου, εἰφουληησάντων, ἀναρριχηθεῖς εἰς τὸν θρόνον Γυθείου. τίς νὰ ἔμενον ἐκεῖ; τοῦ ἡτοιμάζετο ἀποδοκιμασία διὰ τὰ κυκλοφορήσαντα μὲ τὸν ὠραῖον Ἀντωνάκη, ποῦ ἐπῆρε μαζί του ἀπ' τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὸν ἐγκατέστησε σύνευνόν του ἐπιβήτορα, καὶ ἡ μητέρα

του κ'ή έδελφή του Ξουγαν ήκ' τ'ό Γύθειον, μ'ή δυνάμεναι ν'α βλέπουν τ'α αίσ-
 χη... "ήχομεν γραπτήν έπ'θεσιν το'σ σωφ'ερ το'σ Γυθείου... α'ί ήπειλαι π'ρος τ'όν
 ήγαπητόν του Δαμασκητόν και α'ί περιπέτεις το'σ 'Ιακώβου δι'κ' τ'όν φίλον του
 Δασκαλάκη, τ'όν φέρουν Θεσσαίνιας, άντι το'σ παντελεήμονος Φωστίνη, καταπρο-
 δοθέντος. τί γίνεται ήκει τ'ό γνωρίζουν πολλοί και ό 'Αγαθέγγελος, πρωτο-
 σύγκελλός του ήδη, ό όποιος, όταν έφυγεν εις Θεσσαλονίκην και έδω έπίσης,
 διέδοκε τ'α όσα έγένοντο μετά τ'ό μεσονύκτιον εις τ'ήν κητρόπολιν το'σ άλλοτε
 ήιενεν ό μελέτιος Καπελλαρόπουλος. Κατήντησε ν'α πετέξ' σ'τους όδ'ους τ'όν
 Πουσόστομον Θέμιλην και τ'όν Ιέρμκήρμικ Θεοφάνην, διότι ο'ί νεαροί Διάς Κρα-
 σακόπουλος, Παρέριος και άλλοι, έχοντες 'Ιδια κλειδιά, είσήρχοντο, όταν έκοι-
 μώντο ο'ί άλλοι, εις τ'α κ'ίτω δ'άματα, όκου ό 'Ιδιος ό Δασκαλάκης τ'ους ήτοίμα-
 σε γαρταλιστικά, δι'α ν'α έξεγείωνται α'ί όρμα' των και όλοι ήμίγυμνοι ώργί-
 αζον μέγ'οι π'οίως, τ'όν ώρατόν το'σ βασιλείου Πατέρα, ύποτακτικόν διασευχθέν-
 τι, έχοντας όλοι πιστήν και ήλικτην έρωμένην των... Είναι έφάνταστα τί, ο'ί
 έντός το'σ άντρου του ζήσαντες κληρικοί, όμολογο'σν και τί ό Πατήρ 'Ιωάννης...

Δέν έδύστωσε και πόμον ν'α περέσ' με τ'όν Τσ'ετπον, ως 'Υπουργόν, ύπερ το'σ
 Κρασακοπούλου το'σ έρραστο'σ του και ν'α ζημιώσ' τ'ό Ταμείον τ'όν 'Εφημερίων. Τέ-
 ρα έχει τ'όν νεαρόν Γραμματέα του και τ'όν μικρούλην 'Ηλίαν... Η Θεσσαίνια ό-
 λη στενάζει, αλλά και τ'όν φοβείται, διότι με τ'α πολυτελή γεύματα εις όλους
 ήκειλει τ'ους πάντας π'ος θ'α τ'ους ήκούσ' και θ'α μεταθέσ'. ήμ'ος δέν συνα-
 μότ'ησε ν'α ρίψ' και τ'όν ήδη πάτρωνά του επ' τ'όν θρόνον του; ήμ'ως τ'όν ε-
 γαρίδος δέν τ'όν ύβρίζει, ως και τ'όν Γερμανόν Γκούμιν (ήπεροπολίτην 'Ηλείας),
 δεικνύων ήχαριστίαν και εις α'υτούς το'σ τ'όν άνέβασαν ως ήμε'ς; ήπειδή έχο-
 μεν τ'ους άλλους, θ'α επανέλθωμεν συντόμως δι'α ν'α ενθέσωμεν λεπτόμερ'ος και
 τ'ήν όλην ζωήν του έν Παλάτιας και 'Αθήναις....

'Ο Γερμανός Γκούμιν, ό έπιβ'ας θρόνου κατεχομένου. 'Ο Πατήρ 'Αχιλλείος π'ος
 θ'α αποκρύψ' τ'ήν σκηνήν τ'όν διαδραματισθέντων ένόπιόν του, το'σ ήγουμένου
 Τραταλου και α'υτο'σ τ'όσ Γερμανο'σ Γκούμιν, το'σ ήγουμένου λέγοντος: "... τί με
 έπ'ηρες δι'α τ'ό κ'ειραίξ' ως άνδρα σου... και ότι θ'α κοιμηθ'αι μαζί σου κ'άθε
 βράδυ και τώρα κο' με βαρέθηκες με διώχνεις;". Και τ'ώρα προσπαθε' ν'α ύπο-
 κρίνεται τ'ήν... μετανοούσαν. εις τ'ό "Ακροπόλ", ένταθ'α κο' διαμένει, ήδημη
 κ'ι'ό διευθυντής το'σ Κενοδοχείου σκέπτεται ν'α μη τ'όν δεχθ'ή έλλη φορ'α γι'α
 τ'ήν αίσχρ'αν ζωήν του...

Ερωτικόσ Τ'εσ β'ερασ'τ "Ότι κ'ι' άν είπη κανείς δι'α τ'όν δέν θ'α πλησιάζ'ο
 τ'ήν πραγματικ'ότητα... 'Ο παιδεραστής, έν ήρχη, έρωτεύεται τ'όν περικλην Ρέ-
 λην, 'Υπουργόν αποθανόντα. Το'σ γράφει έρωτικούς στίχους, κο'σ καταλήγουν: "
 " Γεννήθηκες ν'α ήγαπιέσαι και ν'α μ'ήγαπ'ες, έγώ τρελλεύνομαι γι'α σ'ένα...".
 'Εξελίσσεται εις κ'ίναϊόν. 'Ο σωφ'ερ του κο'σ κατέληξεν εις τ'ό Ιανυτόριον,
 ό 'Αστυνομικόσ, αποθανών ήδη, ο'ί φίλοι του εις τ'ήν μονήν τ'ης Πεντέλης....
 Δυσφημέται και ύβρίζεται από τ'ήν σύζυγον το'σ άτυχ'ος σωφ'ερ και άλλ'ος-

σει τὸ φῶλον, καὶ ἀρπάζει τὴν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τραπεζάν μικρὰν, τῆς ὁποίας ἡ μάνα σπεύδει εἰς τὸν κ. Μπρατσιώτην, ὅστις καὶ καταγγέλλει τὸ γεγονός εἰς τὸν ἄβουλον Ἰουδοστομον Παπαδόπουλον, ἐπεργουῦνται ἀναρρίψεις ὑπὸ τοῦ Λουκᾶ Παπαναστασίου καὶ... ἀθροῦνται ἴσκιαι ἔκτοτε εἴ με... ὄδο, τὴν παρῖαν καὶ τὴν ἑλένην, δὲν τοῦ Ἐθνανα μῆα; ἐν ἑκείνῃ παρὰ τὰ Πατήσια, ὅπου γευματίζει καὶ ὁ κηπουρὸς, ἀπολαμβάνων τὴν θερμότητα τούτων...

Τώρα πλησιάζει τὸν κ. Τρεμπέλαν διὰ νὰ σωθῇ. οἱ "ἄγιοι" ὅμως δὲν χάνουν ἐκ τῆς ἕλξης τὴν μὲ τὶς βριμερότητες. Ὁ κ. Τρεμπέλας ἐπιδιώκει νὰ τοῦ ἔποδῆξερ, ἐν καιρῷ, νὰ περριτηθῇ, ὡς νὰ ἔλαρ ἐκεῖνος ποῦ ἐπτεῖται ἀπὸ τὸ ὑποοργανισμένον ποῖμνιόν του. Ἄλλο θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ πάλιν.

πρὶν τελειώσκειν τοὺς πρώτους πτυλοβίτας τοῦ θρόνου τοῦ κυρτίδανος, δὲν πρέπει νὰ ἰσοπορήσκειν καὶ διὰ τὸν νέον ἄστέρα, τὸν Παυσαλονίην Παντελεήμονα Σπαγεωργίου: ὁ ἄρχηγός τοῦ κιναιδισμού Παντελεήμων Δωρτίνης (νῦν ἴδου) τὸν ἔκρηε τὸν ἄμῖον, μὲ τὰ μάτια τὰ ὄρατα, Γιθργον, τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν κάρτσουαν τὸν ἄγλιανύτην ἄγορεῖτην, τὴν πόρναν καὶ τὸν ἔκανε δέξον, τοῦ ἔκτισε σπῆτι εἰς τὸν κερριτῆ καὶ οὕτως ὄδοῦμενος... ἐξεκλίθη εἰς ἑρωτετῆντην πρώτου μεγάλου... Ἡ κίβος βοῆ... εἰς τὸ κενοδοχεῖον, γνωρίζει ὁ ἔδλος τὴν ἐκείβασιν τὴν ἰατρῆν, κατῆκεν διαμαρτυρίας τοῦ νεαροῦ... ὁ ὅποιος κίτχει ἡλῆ πρακτικὴν θέσιν, διότι ἐκπῆρεν ἀπὸ τὸν Παντελεήμονα ἄφροδίστον νόσημα... Ἐπιγίντες, τότε κηρατικῶς διοικητῆς ἀφεναντίου, γνωρίζει σχετικῶς... καθὼς καὶ ὁ σπῆτις τὰ ζεύρει... καὶ ὁ Παντελεήμων, τῆ ἐντολῆ τοῦ κεντέρουτου καὶ διὰ τοῦ ἄλιβελάτου γενόμενος ἀνεγνώστης, ἔκτε τοῦ κενῶσ λαβῆλας, ἐκείβασιν τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὑπὸ τῆς κηρατικῆς κηρατικῆς κηρατικῆς, ὅστις τοῦ εἶχε ἔκτε τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς: "αὐρίου ἢ εἶσαι Παντελεήμων".

εἰς τὴν Παντελεήμονα, ἐλεύθερος ὁ Παντελεήμων, ἀναγίθει μὲ τὸ ἄσπασμα (καὶ διὰ ὑπὸ τὴν ἄσπασμα), κηρατικῶς, μεγάλου κηρατικῶς καὶ κηρατικῶς κηρατικῶς δὲ ὅπως ὄλου τὸν κηρατικῶς καὶ τὸν κηρατικῶς ὡς... ἄγιον, κηρατικῶς τὸν κηρατικῶς εἰς κηρατικῶς καὶ τὸν κηρατικῶς. Αὐτὸν λοιπὸν ἐκείβασιν πῶρι οἱ κηρατικῶς γιὰ ἄρχικηρικῶς, εἰὰ νὰ μὴ μῆνη τῶς τε ἐκ ἐκείβασιν ἐν τῆ ἄσπασμα...

προσεχῶς θὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ μὲ τὸν κηρατικῶς, κηρατικῶς, κηρατικῶς κηρατικῶς καὶ κηρατικῶς καὶ ἔδλος μὲ τὸν κηρατικῶς κηρατικῶς, τὸν κηρατικῶς καὶ ἡ κηρατικῶς κηρατικῶς καὶ ἔδλος θὰ κηρατικῶς...

ΑΡΧΙΚΗΡΙΚῶΣ ΚΗΡΑΤΙΚῶΣ ΔΙΑ ΤῆΣ ΚΗΡΑΤΙΚῆΣ ΤῆΣ ΚΗΡΑΤΙΚῆΣ

βίος του Ἐπισκόπου Ρωγῶν Κου Διονυσίου Ψαρριανοῦ ἀ. ὁ τόν ἀειθαλή καί
κακόκοσμον λειμῶνα τοῦ βίου τοῦ τυραννικοῦ καί κείσμονος καί ἐμπαθοῦς
ἐπισκόπου Ρωγῶν Διονυσίου ὀλίγα ἀνθὴ δύσοσμα, καὶ ἐπιφυλασσόμεθα ἀργό-
τερον νά σὺς παραθέσωμεν ἐκ τοῦ βίου του πλοῦσια τὰ ἐδέσματα

1) Ἐγεννήθη ὁ μνησίκκος ἀνὴρ εἰς τὴν Ἄνδρον. Κατὰ κόσμον ἐλέγето Νικό-

λαος. Ὁ πατήρ του ἦτο Ἱερεὺς πτωχός. Ὄταν δέν υπηρετοῦσε καλῶς τόν πα-

τέρα του εἰς τὸ ἔρὸν βῆμα τότε ὁ πατήρ Ἱερεὺς του τόν κτυποῦσε μέ τὸ
θυμιατήριον καί τὸν ἔλεγε " πάρε καί αὐτὴ βρε Νικόλό γιά νά βάνης μυαλό"

2) Ὄταν ἔγινε ἔφηβος ὁ ξανθός Νικόλαος ἐμπάρκαρε ὡς μούτσος σέ Ἀνδριώτι-

κα καράβια. Ἐκεῖ δέ ἔμαθε τὴν ὑψηλὴν θελοφίαν πῶς τὸ ἄρρεν γίνεσθαι θῆλυ.

3) Ἰππρέτησε τὴν θηλείαν του ὡς ναύτης εἰς τὸ κεντρικόν προγυμναστήριον
τοῦ Β. Ν. Πόρου ἔκει ἦτο ἱπποκόμος τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου καί νῦν Μητρο-

πολίτου Ἐδέσσης Διονυσίου Παπανικολοπούλου. Ὁ Νικόλις ἔδιδε τὸν νικολίν
του εἰς τὰς ἀκεχεθῆς ὀρέξεις τοῦ φίλου του νεαροῦ Ἀρχι,ανδρίτου Παπανικο-

λοπούλου.

4) Ὁ ναύτης Νικόλος Ψαρριανός ἐδέχετο τὰς διαχύσεις τοῦ τότε μελεουστοῦ
τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καί νῦν ὑπολοιάρχου Ι.Κ.

5) Ὁ ναύτης Νικόλος Ψαρριανός ἐκοιμάτι εἰς τὴν αὐτὴν κλίνην διὰ τὸ εὐάρε-

στον καί ὠραῖον τοῦ πράγματος μέ τόν Ποριώτην ναύτην Νίκον Κοθνέλην.

6) Μετὰ ὁ Νικόλος ἐδέχετι τακτικῶς τὰς εἰσπνοὰς τοῦ Μητροπολίτου Ὑδρας
Προκοπίου, ὁ ὅποτος τόν ἐχειροτόνησε Διάκονον καί τόν ὠνόμασε Διονύσιον
πρὸς τιμὴν τοῦ Διονυσίου Παπανικολοπούλου.

7) ὡς Πρωτοσύγγελος εἰς τὴν Τρίπολιν ὁ Διονύσιος Ψαρριανός ἐμεθύσκετο
μετὰ νεαρῶν στρατιωτικῶν τῆς ἐκεῖ στρατιωτικῆς μονάδος.

8) ὡς Πρωτοσύγγελος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὁ Διονύσιος Ψαρριανός κάθε
Πέμπτην εἰς ἑπαυλιν τοῦ κεφαλαρίου τῆς Κηφισίας ἤρχετο εἰς φιλικὴν συνου-

σίαν μέ τόν κρῶην Ταγματασφαλίτην ὠραιότατον νεαρόν Σ.Π. εἰς ἔνδοξον ἐψ-
γνωμοσύνης ὁ Διονύσιος μέ χρήματα τοῦ φιλοπτύχου Ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ἠγόρασε εἰς τόν ὄν λόγῳ νεαρόν αὐτοκίνητον Ἴζιπ.

Κοινοποιήσας

1. Οἰκουμενικόν Πατριάρχην

2. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν

3. Ἀνάκτορα Ἀθηνῶν

4. Πρωθυπουργόν

5. Ἰκουργοὺς συντονισμοῦ καί Παιδείας

6. Σεραρμωτάτους Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

7. Βουλὴ τῶν Ἑλλήν

8. Εἰσαγγελεῖ Ἀρείου Πάγου

9. Ἡμερησίως Ἐφημερίδας Ἀθηνῶν

10. Συμβούλιον Ἐπικρατείας

11. Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν

12. Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν

Ἐπὶ ἀνωτέρῳ ὡς πρῶτον τεῦχος

Ὁμιλος ἀδικηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἑλληνικῶν

Ἡρωειλεγείων

Βαίχρη' ζωίουσων ἐς δῆμον γ' ἀγαγῖν νυ ὠράζεις
 ἔργα λ' ἔχοντα δῖον σημείνουσάν ρα.
 ἔσταν γ' αἰθέρωσ' ἀγέροισέμεν ἄχθος ἀραίρης
 βουγαίτησ' διοδῆρ' ὄβριμοεργόσ' ἰάγασ
 οὐλοδανὸσ' δοχάφικησ' οἴψυροσ' ὀσγίησ' ψευδῆσ'
 ὠνυλόσ' ἔγγυχίησ' λάρβωσ' ἐπ' ἠλ' ἔργωσ'
 οἴνλησ' οὐριόησ' ἐπ' ἀρμείωσ' ἠδ' ἀδύμητοσ'
 ἔκδοσ' ἰσηγῆμα κερδαχίωσ' κωυόλησ'
 ἐμπεωαλαγχῆησ' δ' ἠφρίνα φροδακωσ' ἐπ' ἔγγυχοσ'
 οχέλησ', κερδαχαμῶν κερδασῖτησ' χηγῖη
 ἠδ' ἐλώωσ' θερμοραϊσῖησ' ἠδ' ἐπαινόσ'
 ὠμόδαμησ' χαλίφρουσ' λαρβαχίωσ' κηδῶσ'
 φηγητήσ' αἰῶν γε αἰεσῶσ' ἔργα μῆμησ' νυ
 ἠδ' ἀχρεῖσ' γε ἐπ' κερδαχαμῶν ἐπ'
 ἠδ' ὑσῖγησ' ψυχρόσ' ἐπ' ἠδ' ὀλαμῖν. σισαχίωσ' ἐπ'
 ἠδ' ἐχολωλόσ' αἰετῶσ' ἠδ' ὑπερφίωσ'.
 Δοίτησ' ὅν κωυόσ' ὀδύσῖν νυ ὄβρησ' ἀγαθῆσ' ρα
 ἠδ' ἀωορῖζῆσ' ὠάν ἔργον γῆ ἀγαθῶν

Ἐρμηνεία τῶν λέξεων. Δῆμον = λαόν. Ἀγαγῖν = νείερον. Ἀνὴρ ἀδύη = ἀνὴρ ἀδύη
 Ἀεσίφρουσ' = αἰετοσ'. Ἄχθος ἀραίρησ' = βάρος κῆσ' γῆσ'. Βουγαίτησ' = γαῖθουρνομα-
 μωρεῖησ', ἀρεμῶν. Διοδῆρ' = καλῆσ' ὄσσησ'. ὄβριμοεργόσ' = ἀνολορόσσησ'. Τάγασ
 = λαχαίωσ' ὄσσησ'. Δοχάφικησ' = ὁ ἔχων δοχῆσ' ὄσσησ'. Οἴψυροσ' = ἄδελφωσ'. ὀσγίησ' = ὄσσησ'
 ψευδῆσ' = ψεύδωσ'. ὠνυλόσ' = ἀργυρόωτοσ'. ἔγγυχίησ' = καλῆσ' οχρημῶσ'. Λάρβωσ' ἔργωσ'
 = ἔργωσ' ἐπ' ἔργωσ'. Σίνλησ' = ἔργωσ'. Οὐριόησ' = ἄβησ' ὄσσησ'. Παρμείωσ' = ἀδύησ'. Ἀδύ-
 μητοσ' = ἀνομοσ', ἀσθενῶσ'. Ἰσηγῆμασ' = ἰσηγῆμασ'. Κερδαχίωσ' = δόχησ'. Ἐμπεωαλαγχῆησ'
 φρίνασ' = ἔργωσ' ὄσσησ'. Φροδακωσ' = φροδακωσ'. ἔγγυχοσ' = ὄνυτοσ'. Οχέλησ' = ὠπῶν-
 ὄσσησ'. Κερδαχαμῶν = ὁ δόχησ' κερδαχαμῶν. Κερδασῖτησ' = δόχησ'. Χηγῖησ' = κερ-
 γῶσ'. Ἐλώωσ' = ἄχρησ' ὄσσησ'. Θερμοραϊσῖησ' = ἔργωσ' ὄσσησ'. Ἐπαινόσ' = ἐπ' ἔργωσ'. ὠμόδαμησ'
 = κωυόσ'. Χαλίφρουσ' = ἄχρησ'. Λαρβαχίωσ' = δόχησ'. Κηδῶσ' = δόχησ'. Φηγητήσ' = ἀδύησ'
 ἠήσῶσ' ἔργα μῆμησ' = ἔργωσ' ὄσσησ' ἐπ' ἔργωσ' ὄσσησ'. Ἀχρεῖσ' = ἀσθενῶσ'. Κερδαχαμῶν
 = κωυόσ'. ὑσῖγησ' = ἀσθενῶσ'. ὀλαμῖν = ὄσσησ'. Σισαχίωσ' = ὄσσησ'. ἐχολωλόσ'
 = ὄσσησ'. ὑπερφίωσ' = ὄσσησ'.

ΔΗΜ. Χ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΟ: ΠΑΓΟΙ

48 ΕΜΜΑΝ ΜΠΕΝΑΚΗ 48

ΤΗΛΕΦ. 38-031

ΑΘΗΝΑΙ

Μετρωσθησαν Κορνηλιας
Κυριου Ευαγγελου Κουρτιαν
οδου Εγγιωτης 5

Εγ: Ψυχικον

Αθηνων

Αποφασίζω να δω αν αξίζει να
 νοσηλεύω τον Τετ. 27/11/05 (28) με
 την κατάσταση της Παις Ερμούδα,
 και να μην νοσηλεύω, στο σπίτι του
 Κωνσταντίνου Στίλβου, ότι και αν η
 Παις η Αρκαδίου και τον Γεώργιο
 Στάσση, ότι η μητέρα της και
 ο πατέρας της (απόφαση είναι αυτό το
 ότι αν νοσηλεύω ή όχι) - ^{και} δίνω να
 έρθουν να έρθουν στον νοσηλευτή μου
 Γεώργιο, να τον έχουν διαπο-
 ροί και πόνους, όσον προ-
 σέχονται οι γονείς (είναι ομι-
 λωμένοι να τον νοσηλεύω). Οι
 γονείς και οι γονείς μου:
 οι γονείς είναι ο άνθρωπος
 της οικογένειας, οι δίδω
 και ο Άγγελος και ο ~~κατασκευαστής~~^{κατασκευαστής}, ο
 δὲ Κωνσταντίνος έγραψε ότι η Παις
 «είδαν» γιατί η Παις και η μητέρα
 ανησυχούσαν!!! Θεοσέβη
 να μη χάσω τον νοσηλευτή μου. Πάντα
 θα είμαι δίπλα στον Τετ. 27/11/05
 Τετ. 27/11/05. Τα παιδιά θα είναι
 υγιή και καλά. - Η Τετ. 27/11/05
 είναι βιβλίο μου με γράμματα και
 και άλλα νέα έπειτα.

Μετασβεστώνης
 Σπυριδίου

